

ADAFUTBOLU

EYLÜL 2016 - SAYI 23

ISSİZ ADA
FUTBOL PAZARLAMA
NEWCASTLE UNITED
ŞİMDİ NE YAPIYRLAR?
TAKIMIYLA BÜTÜNLEŞENLER
GENÇ YETENEKLER
WEST HAM UNITED
TESTİ... NE?
DRAM: CHARLTON
PEP GUARDIOLA
RÖPORTAJ: ZİYA EREN

İYİ BAYRAMLAR!

ÖNSÖZ

Ada Futbolu yolculuğuna nefis bir sayı ile devam ediyor.

Çok önemli konuklarımızın katkıları ile harika bir sayı oldu.

Spor Pazarlama Yöneticisi Handan Kaloğulları ve Spor Yazarı Emrah Öner'i ilk kez Ada Futbolu sayfalarında okuyacaksınız.

Daha önce harika menajer değerlendirmeleri ile sayfalarımıza konuk olan Emrah Yolaç, zengin bir Pep Guardiola yazısı ile ışığını sayfalarımıza kattı.

Manchester United'ın takibindeki genç yetenekler, futbolu bırakıp saçma sapan işlere dalarlar, Celtic'in ayakta tribünü, Newcastle United'ın 1995/96 sezonunda kaçırdığı şampiyonluğun saç baş yolduran öyküsü yine bu sayıda.

Mert Artun'un, Crawley Town başkanı Ziya Eren ile yaptığı özel söyleşi de dergimizin elektronik sayfalarında.

Artık alıştığınız Armaların Dili köşesinde yenilenecek arması ile West Ham var. İstatistik bölümünde de birbirinden renkli rakamlarla Ada Futbolu'nun analizini bulacaksınız.

Dolu dolu, tam okunacak bir sayı oldu. Bizden size bayram hediyesi...

Bu ayın bir başka özelliği, içinde Ada Futbolu dergisinin de bolca kaynak olarak kullanıldığı 'Futbol Terapi' adlı ilk kitabımın çıkmış olması. Dergimizin sayfalarında indirimli ve imzalı kitabınıza ulaşmak için gereken bilgileri de bulabilirsiniz.

Transfer döneminin ve ilk milli maç arasının bitmesinin ardından hızla 2016/17 sezonuna dalmış olacağız.

Tüm ekip adına herkese mutlu ve sağlıklı bir bayram tatili diliyorum.

Futbolsuz kalmayın, hele Ada Futbolu olmadan tatile kesinlikle çıkmayın...

Sevgilerimle,

İÇİNDEKİLER

ISSIZ ADA	4
FUTBOL PAZARLAMA	6
NEWCASTLE UNITED	8
ŞİMDİ NE YAPIYORLAR?	20
TAKIMIYLA BÜTÜNLEŞENLER	26
BRİTANYA'NIN GENÇ YETENEKLERİ	34
ARMALARIN DİLİ: WEST HAM UNITED	38
AYAĞA KALMAYAN RANGERSLI OLSUN	40
RÖPORTAJ: ZİYA EREN	46
TESTİ... NE?	54
DRAM: CHARLTON ATHLETIC	58
MÜKEMMELİ ARAYAN ADAM	62
SAYILAR	72
PUAN TABLOLARI	90

BU SAYIYA KATKIDA BULUNANLAR:

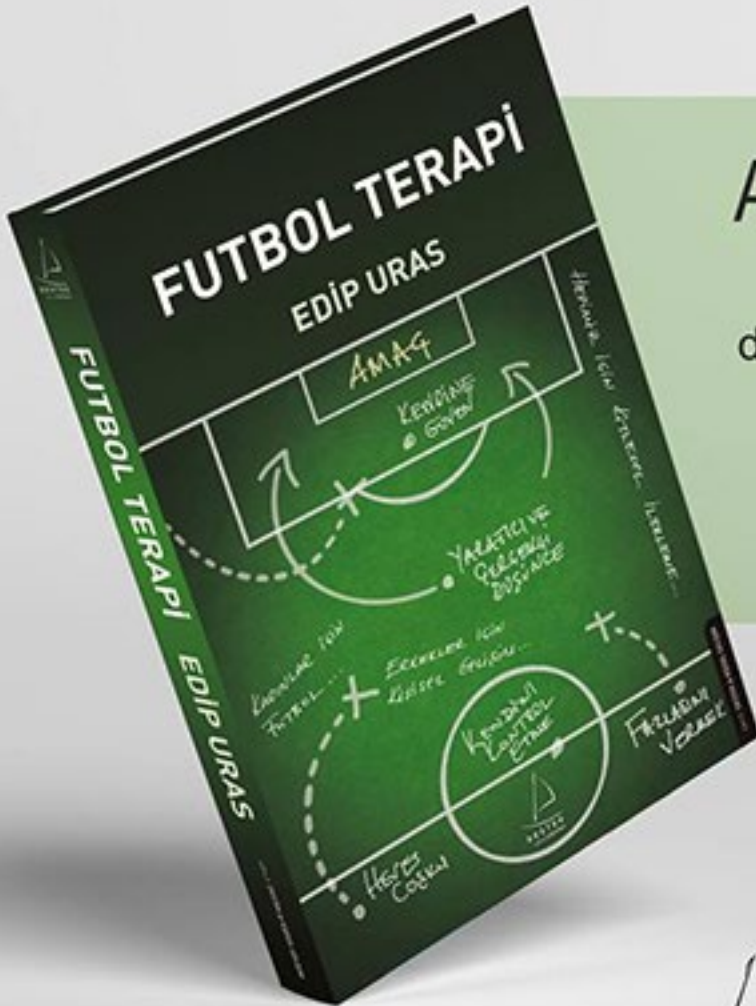
Edip Uras, Güngör Orçun Acar, Emrah Öner, Handan Kaloğulları, Erdem Özdamar, Mert Artun, Emrah Yolaç, Berk Kalyoncu

Yazı İşleri: Mert Artun

Grafik Tasarım: Murat Çolakoğlu

ÇIKTI!

destekdukkan.com'dan
“Futbol Terapi” kitabını alanlara,
EDİP URAS imzalıyor!

ADINIZA İMZALI!

destekdukkan.com'dan aldığınız
“FUTBOL TERAPİ” kitabı
hem %40 indirimli
hem de isminize imzalı!

Alışverişinizi tamamladıktan sonra
“Not” bölümüne imzalatmak
istediğiniz ismi belirtebilirsiniz.

ISSIZ ADA

EMRAH ÖNER

Olmaz ya, Ada Futbolu varken ıssız bir Ada'ya düşersen yanıma alacağım 3 şey;

50 kilo ekstra tuzlu çekirdek, ekstra tuz ve Premier Lig.

Premier Lig'in başka bir dekodere dönerek Kasper Schmeichel'i bile ters köşeye yatırdığı şu günlerde, o kadar mutsuzum ki, bataryam bitik, ekranım kırık. Premier Lig nasıl bir şey biliyor musunuz? Futbolun beşiği, oradaki futbol sevgisi, ciddiyet, disiplin, aşk ile ilgili size bir anı anlatayım hemen anlayacaksınız. İlk yazım da böyle birşey olsun.

Ayıptır söylemesi, Amerika'da üniversitedeyken bir turnuvaya katıldık. Bildiğiniz 11'e 11 futbol turnuvası. Büyük saha, formalar, Fifa kokartlı hakemler vs.

Bizim takım da iyi takım, Gineli var, Fildişi Sahili'nden adam var, Ugandalı var, Finlandiyalı var, Paraguayalı var.

Karşımıza ilk Amerikalı (A.B.D'li) bir çocuklar çıktı. Fark attık.

Sonra bir Amerikalı grup daha çıktı. Kızlı, erkekli. Ezdik, geçtik.

3.turda Uzak Doğulu bir keratalar çıktı, onları da yendik.

Çeyrek finalde karşımıza Güney Amerikalı bir karma çıktı. 11 tane Neymar aynı anda olur mu? Heriflerin 1.30m boyların var, bir de ortam karanlık, adamların sadece kokularını alıyorsun. Hah, dedim ki, "Her şey buraya kadarmış. Bu adamlar bizi yer."

Fakat inanılmaz bir maçı, sanırım 5-4 ya da 6-5 ile eledik.

Finali artık hiç düşünmüyoruz. Çünkü en zor adamları yenmişiz. Bizi kim tutabilir?

Yarı final günü rakip geldi. Yüce Rabbim sizi inandırсын, ortalama kilo 90, yaş 30, hissedilen 60, her tarafı göbek, geceden kalmış kıpkırmızı suratlar, viski kokan ağızlar, ağızda 30 cm kül sigara, artık patlayacak streç şeklinde birinde Rangers atleti, öbüründe Celtic donu, diğerinde 1987 Sharp Manchester forması ile bir güruh.

Dedim ki içimden, "Yahu bu adamların burada ne işi var, adamların yürüyecek hali yok, biz bu adamları parçalarız, bizim takım civa gibi, final garanti idi, şimdi tam garanti oldu, biz kupayı da alırız, ödülü de alırız, onu da alırız, bunu da alırız."

Aldık.

Babayı aldık.

12-2 yendiler.

Arkamıza baka baka tırıs tırıs eve döndük.

Ve işte o gün bugündür, ne zaman İngiliz görsem yolumu değiştiririm, ne zaman Premier Lig maçı görsem kanalı sabitlerim.

Eğer bizim dekodere veriyor ise...

Herkese hayırlı mecmualar.

Maçsız bir dünyayı düşünemedim. Koca bir çınar gibi büyüyen gerçek bir tutkudur spor. İnsan nüfusunun %85'ine hitap eden bu koca tutku dolu dünyada, tüm markaların da kendini tanıtmaya, sadakat ve pazarlama faaliyetlerinde spor endüstrisi başı çekmiştir çoğu zaman.

Spor Pazarlama dünyasına, Marka Yönetimi, İş Geliştirme, PR, Satış gibi iş tecrübelerimle ve Beşiktaş JK'da başlayan spor tutkusuyula girdim. Aynı zamanda edindiğim tecrübelerimi, tutkumu, heyecanımı Üniversitelerin konferans ve panellerinde konuşmacı, Radyo ve TV programlarında konuk, yazılı basında yazar ve bir kurumda Spor Pazarlama Yöneticisi olarak tecrübelerimi paylaşmaya devam ediyorum.

Şimdi de Dünyadaki Spor Pazarlama gelişmelerini paylaşmak için burada yani Ada Futbolu'nda sizlerle.

Futbol Sponsorluklarında Başarılı Ayak Oyunları

İlk olarak 1952 yılında tanıştığımız Futbolda Sponsorluk günümüze kadar ulaşmıştır. Bu gelişim her geçen gün büyüyen, Spor Pazarlama sektörünü yaratmış ve Sporda Sponsorluklarının önemini bize göstermiştir. Pazar paylarını yükseltmek, Bilinirlik ve Satış Kapasitesini arttırmak, Markalaşmak ve Müşteri Sadakatini Yaratmanın kolaylığını gören kurumlar için sihirli bir alan, kestirme bir yol haline gelmiştir. Elbette geniş bir spor pazarlama bütçesi olan kurumlar için...

Birçok kurumun iştahını kabartan bu sektör, zaman zaman İngiltere ve Avrupa liginde de sponsorluklar yarış haline dönebiliyor. 2016-17 sezonu incelediğimizde uzun süreli anlaşmalar

ve öncesinde yapılmış fakat sözleşmesi bitmeye yakınken hızlıca yenilenen anlaşmalar dikkat çekmektedir. Örneklendirmek gerekirse, Barcelona; Qatar Airways yıllık €60m, Nike ile €100m, Manchester United; Chevrolet £53m Arsenal; Emirates £30m, Chelsea; Yokohoma £40m, Liverpool; Standart Chartered ile £25m, Westham; Betway £6m, Sunderland; Dafabed £6 anlaşmaları yapılmıştır.

Türkiye de ise durum daha farklı, Geçtiğimiz sezonu sponsorluk sıkıntısı ile kapatmış olan ligimiz, bu sezon yani 2016-17 sezonu için atağa geçmiş durumda Fenerbahçe; Nesine.com, Kadın Basketbol Lig sponsoru Bilyoner, Galatasaray; Nef 52.5m TL, Permolit \$1m Trabzon; Qatar National Bank \$7,5m, Bursaspor; Uludağ ile \$1m, Tofaş 900bin TL Eskişehir; Eti,

Konyaspor; Atiker 3,5m TL'yi kasasına koymuş durumda.

Sağlık, Bahis, Alkol, Tütün Mamülleri gibi reklam yapılmasına izin verilmeyen kurumların, Futbol Kulüpleriyle, Reklam, Pazarlama ve Marka işbirliklerinin önünü açmış durumda Elbette hatırı sayılı bütçelerle...

Sponsorluk, kuruluşlara pazarlama, ürün gelişimi, yeni müşteri kazanımı ve satış alanlarında fayda kazandırırken, Kulüplere ise yeni transferler, giderlerin karşılanması, geçmiş borçların hafifletilmesinin önünü açmaktadır. Yani karşılıklı kazan kazan...

Sevgilerimle,
Handan Kaloğulları

NEWCASTLE UNITED'IN 1995-96 SEZONU

M. MERT ARTUN

Geride bıraktığımız sezon Premier Lig'e veda eden Kuzeyin hırçın takımı Newcastle United'ın 20 yıl önceki sezonuna götüreceğiz sizi bu sayımızda. Belki bu sezon küme düştü Saksagañlar ama 1996 baharındaki hayal kırıklığı çok daha büyüktü diyebiliriz...

Hayal kırıklığının tarifsizliğinin nedeni ile lige harika başlayan, Ocak ayına 10 puan farkla zirvede giren ve farkı bir ara 12 puana çıkartan Newcastle'ın o sezon çok yaklaştığı şampiyonluğu Alex Ferguson'un Cantonalı Manchester United'ına kaptırması.

Teknik direktörlüğünü Kevin Keegan'ın yaptığı Newcastle United'ın kadrosunda oldukça önemli isimler vardı ve mantaliteleri "yediğimizden fazla gol atalım" idi. Sezona fırtına gibi başladılar.

Les Ferdinand, David Ginola, Faustino Asprilla, Peter Beardsley, geçtiğimiz Aralık ayında kaybettiğimiz kaleci Pavel Srncsek, Keith Gillespie gibi önemli isimlerden oluşan kadronun o sezonki performansının tablosunu yazının sonunda görebilirsiniz.

Ağustos ayındaki 4 lig maçını da kazanan Keegan'ın ekibi 9 gol atıp sadece 1 gol yemişti ancak Eylül ayına deplasmandaki Southampton

yenilgisi ile başladılar. Daha sonraki 5 maçını da kazanmayı başaran Saksagañlar ligin ilk 10 maç sonucu 9 galibiyet ve 27 puanla zirvede yer alırken sadece 7 gol yemiş ve 24 gol atmıştı. 21 Ekim günü alınan 6-1'lik Wimbledon galibiyeti kritik maçlardan birisiydi.

St.James's Park'ta hakem Graham Poll'un yönettiği maçın hikayesini ve sezonun geri kalanını koyu bir Newcastle taraftarı olan Esquire yazarı Sam Parker'dan dinliyoruz; Sam çocukluğundaki o günleri çok güzel anlatmış...

"Maçın harika bir günde oynandığını hatırlıyorum" diyen savunmacı Steve Howey 30. dakikada attığı kafa golü ile perdeyi açan isimdi. İkinci golde asist Ginola, bitiren Ferdinand. Skor sadece 6 dakika 2-0'da kaldı ve Ferdinand bir gol daha atarak farkı üçe çıkarttı. İkinci golün kopyası denebilecek bu golde tek fark asisti yapan ismin Gillespie olmasıydı...

Keegan'ın 4-4-2 taktiği, kanatlarda solda Ginola, sağda Gillespie forvette Ferdinand, hemen yanında Beardsley ile harika bir hücum takımı, Keegan'ın taktiği basit, iyi oyuncuları transfer et, bol hücum ve rakipten çok gol at, maçı kazan... Maçın 55. dakikasında Wimbledon kalecisi Paul Heald, ikinci sarı kartını gördü ve oyundan atıldı.

O dakikada kaleci kazağını ve eldivenlerini alıp kaleye meşhur oyuncu Vinnie Jones geçti ve sürrealizm başladı...

İngiliz futbolunun en renkli simalarından birisi olan Vinnie Jones 1-2 kurtariş yaparak başladı direkler arası kariyerine ancak direniş sadece 3 dakika sürdü. Lee Clark harika bir şutla topu tavana asarken Vinnie Jones sadece seyretmekle yetindi bu golü, 4 - 0.

Marcus Gayle ile şeref sayısını attı Wimbledon, 4 - 1. 3 dakika sonra ise Ferdinand'ın hatrick'i. Maçın son dakikasında ise Belçikalı dev stoper Philippe Albert sahneye çıktı, Lee ile verkaç yaptı ve Wimbledon ceza sahasına girip sol ayağı ile falsolu bir şutla kaledeki Jones'u avladı, 6 - 1.

Gillespie, maçtan sonra "çift basamaklı gol atsak kimsenin sesini çıkartamayacağı maçlardan birisiydi" diyerek özetlemişti bu tarihi günü...

Sezonun başına dönelim, Ginola'nın transfer hikayesine;

6 Temmuz 1995, sezonun başlamasına 6 hafta var ve Fransız yıldızın transferi için düzenlenen basın toplantısında karşılaştığı soru; **"David Ginola, can you tell us who you are?"** yani "Ginola, bize kim olduğunuzu anlatır mısınız..."

Bir önceki sezon Fransa'da yılın oyuncusu seçilen, Barcelona ve Real Madrid'den de teklif almışken Newcastle United'ı seçen Ginola "için nereye düştüm ben" dedirten ilk an. Daha sonraki günlerde bu soruyu pek çok kez sormuştu başarılı orta saha kendisine, Durham'da sezonun ilk idmanında yerel

bir üniversite takımı ile soyunma odasını paylaşırken, idman sahasının bir kriket sahasının yanında olduğunu gördüğünde...

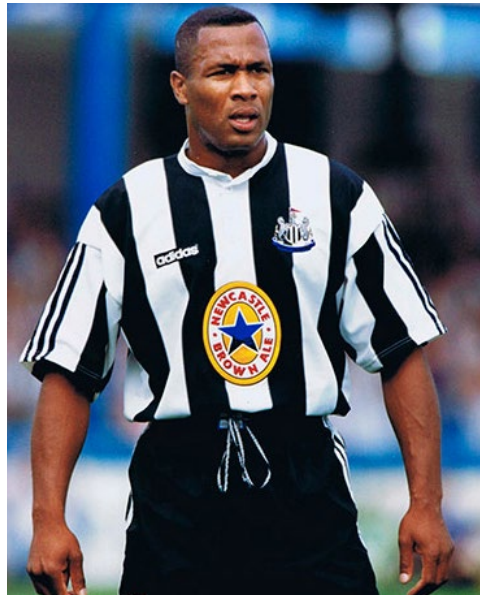
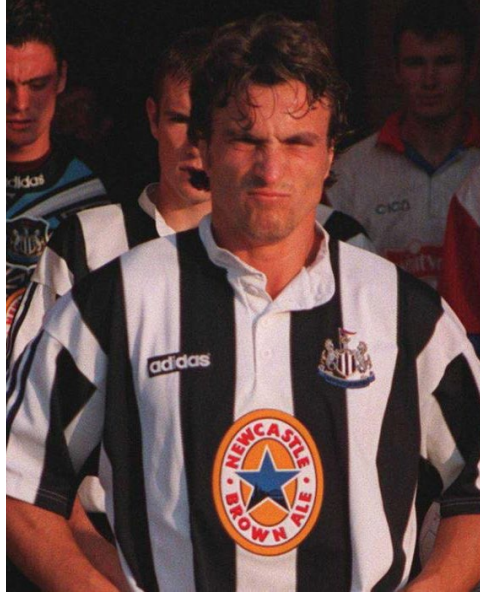
Neden buradayım sorusunun cevabı çok basitti; Kevin Keegan. O sezon takıma katılan tüm isimler aynı süreçten geçmişti, Keegan ile tanıştıktan birkaç dakika sonra onun cazibesine kapılıp transfer teklifini kabul ediyorlardı. Keegan, İngiltere milli takımının kaptanlığını yapmış, Liverpool efsanesi ve Avrupa'da iki kez yılın oyuncusu seçilmiş bir kahraman. Çocukken muhtemelen odalarında Keegan posterini asan gençleri transfer için ikna etmek zor olmuyordu belki ama işin en etkili yanı Keegan'ın cesaretiydi, hedefimiz lig

şampiyonluğu ve daha fazlası İngiliz futbolunu domine eden Manchester United'ın tahtını ele geçirmek.

Ginola takıma Ferdinand ile aynı transfer döneminde katılmıştı. Ferdinand ise Manchester United'a giden golcü Andy Cole'un yerine transfer edilmişti.

Ferdinand'a 9 numara görevini veren Keegan, Ginola'yı oyunu kurması için sınırsız serbestlik verme vaadi ile ikna etmişti. Ginola ise bu vaad sonrası sahaya çıkıp hocası için elinden geleni yapmaya ve kendisini Newcastle'a imza atmamakla hata yapmakla suçlayan Fransız basınına yanıldıklarını göstermek için sabırsızlandığını anlatıyor... Son iki sezonu 3. ve 6. sırada bitiren Newcastle'da Keegan sonunda kafasındaki futbolu oynatacak kadroyu

kurmayı başarmıştı. Kaleci Shaka Hislop ve Wimbledon'dan £4m'a transfer edilerek İngiltere'nin en pahalı defans oyuncusu olan

Warren Barton o dönem alınan diğer isimler olmuştu.

O sezonu ligde 8 golle bitiren orta saha Rob Lee Keegan'ın mantalitesini şöyle anlatmıştı; "Kevin'in her zaman futbolun eğlence olduğunu söylediğini hatırlıyorum. "Çıkın ve kalabalığı eğlenendirin! Bütün hafta çok çalıştılar ve burada olmak için çok para ödediler." Biz de ilk 20 dakika bıkip usanmadan hücum ediyor ve taraftara koşması için bir şeyler vermeye çalışıyorduk. Genelde de 1-0 ya da 2-0 öne geçiyor ve fişi çekiyorduk. Kötü futbol oynadığımızda bizden nefret ediyordu Kevin..."

Keegan'ın en büyük başarılarından birisi de şehre ve futbolcularına inanç aşılmasıydı. O yaz şehirde pozitif bir elektrik ve şampiyonluğa inanç hakimdi, İngiltere'nin Kuzeydoğusunda futbolla yaşayan Newcastle şehri başarıya inanmıştı.

1995 Noeline geldiğimizde ikinci sıradaki Manchester United ile puan farkı 10'du ve artık herkes Kevin Keegan'ın takımının şampiyonluğu Tyneside'a getireceğinden emindi. 151 mil Güneybatı'da Manchester'da bir Fransız ve geri

kalan İngiliz futbolcuları ile mücadeleye devam eden bir adam ise başka bir şeye inanıyordu, Sir Alex Ferguson...

Ferguson asla hafife alınmaması gereken bir futbol adamıydı. 1992'de Premier Lig kurulduğundan beri ilk 2 sezonu şampiyon tamamlayan United, 3. sezonda ise zirveyi 1 puan farkla Blackburn'e kaptırmıştı ve yeniden kaybetmeyi planlamıyordu.

İlk uyarı; 27 Aralık 1995 Manchester United 2 - 0 Newcastle United.

Dondurucu soğuk bir Çarşamba akşamıydı, noelden 2 gün sonra Old Trafford'da sisli bir akşam. İngiliz futbolunun en iyi iki takımı sahada ısınmaya çalışırken tribünlerde herkesin nefesi anında buhara dönüşüyordu.

United 5 maçtır kazanamıyor, Saksaganlar ise Chelsea yenilgisi sonrası Everton ve Nottingham Forest galibiyetleri ile oldukça moralliydi. Newcastle kazanırsa fark 13'e çıkacaktı. Keegan her zamanki Newcastle amblemleri bol kesim eşortmanı ile sahaya çıkarken Ferguson ise siyah pardesüsü ile belirmişti kenarda.

Maça Kırmızı Şeytanlar iyi başladı, ilk tehlikede Roy Keane'in şutu kaleci Srnicek'e takıldı. Maçın 6. dakikasında muhtemelen önümüzdeki 10 yıl içinde İngiliz futbolunda sık sık görüceğimiz olay gerçekleşti, Manchester United'ın öldürücü kontra atağı. Topu kendi ceza sahası önünde alan Ryan Giggs tüm sahayı geçti ve öldürücü pası ile Andy Cole'u topla buluşturdu. 1993-94 sezonunda Newcastle forması ile 40 lig maçında 34 gole imza atan Cole yine en iyi yaptığı işi yaptı ve skoru değiştirdi.

11 ay önce United'a satılan Cole'un golü ile tribünler şarkılara başlamıştı; *"He gets the ball and scores a goal, Andy Cole"*... (Topu alır ve golünü atar, Andy Cole). İkinci yarının 7. dakikasında ise skoru ilan eden gol geldi, asist Phil Neville, golü atan Roy Keane.

Son düdükle beraber Ferguson'un neşesi yerine gelmişti. Sakızını çıkardı ve Keegan'ın elini sıkmaya yöneldi. Bu ikiliyi dostça gördüğümüz son anlardı...

10 puanlık fark yediye inmişti. Ancak sonraki 5 maçını kazanan Newcastle, Ocak ayının sonunda puan farkını 12'ye çıkarttı. Başka hiçbir takım bu dönemde bu kadar fark yapmadı bu ligde ve başka hiçbir takım da bu kadar farktan şampiyonluğu kaptırmadı.

Bu galibiyetten 6 hafta sonra Keegan kariyerinin en tartışmalı transferlerinden birisine imza attı. Yönetimin defans oyuncusu alalım tavsiyesi varken, Parma'dan £6.7 milyona Kolombiyalı forvet Faustino Asprilla takıma katıldı.

Ocak ayında kar fırtınasının ortasında şehre geldiğinde üzerindeki kürk ile bir anda kült bir kahraman olmuştu bile Asprilla. Middlesbrough maçında sahaya ilk kez çıktığında taraftarlar hemen ısındı onun yeteneklerine ve futboluna. 3. maçında Manchester City deplasmanında attı Kolombiyalı ilk golünü. 3'ü sonradan oyuna girdiği 14 maçta 3 golle kapattı sezonu. 26 yaşındaki oyuncuya dribling yeteneği nedeni ile "The Octopus", ahtapot lakabını takmıştı Newcastle taraftarları.

Asprilla, renki kişiliği ve sıcakkanlılığı ile takımdaki herkesin de sevgisini kazanmıştı. Ginola onunla ilgili ilginç bir anısında şunları anlatır; "Tino ile çok yakındık, evlerimizin arası da 200 metreydi. Bir gün gece yarısı civarında telefonum çaldı, arayan Asprilla'ydı, "David çabuk gel, çabuk gel" diyordu. Pijamalarımın kapısına gittiğimde benden evdeki insanları dışarı çıkartmamı istedi. Pubda içerken tanıştığı insanlar evine dolmuş ancak Tino'nun İngilizcesi yeterli olmayınca onları evden dışarı atmak bana düşmüştü..."

Kolombiyalı'nın gelişi takımın dengelerini bozmuştu. Forvette Tino'yayer açabilmek için Beardsley sağ kanada geçti, çok yetenekli olsa da 35 yaşındaki deneyimli isim bir kanat oyuncusu değildi. Asprilla'yı takım arkadaşı John Beresford şöyle betimliyor; "Çok farklı bir oyuncuydu. Henüz birinci dakika topun üzerine basıp düşebilir ve de birkaç dakika sonra Dünya'nın en iyi oyuncusunun atabileceği bir golü atabilir. Keegan'ın onu neden sevdiğini tahmin edebiliyorum, ne zaman ne yapacağı belli olmazdı..."

**Kap - Kaç; 4 Mart 1996 - Newcastle United
0 - 1 Manchester United**

Steve Howey; "Onlara fazla geleceğimizi biliyorduk ve öyle de oldu..."

Rob Lee; "Çok üstündük, onları iyice hırpaladık..."

Les Ferdinand; "Maçın tamamında daha iyi olan bizdik..."

John Beresford; "Onlara hava saldırısı düzenledik..."

Kaybettik...

Futbol çok güzel bir oyun ve oyunların en zalimi. Oyuna hükmetmenin hiçbir anlamı yok, üstünlük de anlamsız. En nihayetinde kaleyi bulan 8 tane şut, skor üretmediğiniz zaman sadece bir dip not olarak kalıyor. Gol atmaz zorundasınız.

Kulakları sağır eden bir gürültü koptu takımlar sahaya çıktığında. St. James's Park sezonun en kalabalık gününü yaşıyordu, tribünlerde 36.584

tarafı vardı. Ortam yangın yeri gibiydi, herkes bu maçı bekliyordu.

Newcastle United maça çok iyi başladı ve santrandan itibaren rakibinin boğazına yapıştı, saldırdı ve saldırdı... Sadece hücumda değil sahanın yer yerinde, her ikili mücadelede, her topta ısırın ve isteyen bir Newcastle United vardı ilk dakikadan itibaren sahada. İlk 45 dakikalık saksığan fırtınası tek bir engelle karşılaştı, Peter Schmeichel. Ferdinand birkaç kez kaleci ile karşı karşıya kalmış ancak Danimarkalı her seferinde golü önlemeyi başarmıştı. Beardsley'in ceza yayından çıktığı şut da dev kaleciye takıldı, Philippe Albert'in frikiği direktte patladı. Tino da kaleci Schmeichel'i geçemedi derken Ferdinand 1-2 pozisyonda daha kaleciye takıldı. İlk yarının bitiş düdüğünde skor 0-0 olarak kayıtlara geçti. Beresford, **"devre arasında soyunma odasına gelip bizden özür dileyen Ferdinand'ı hatırlıyorum"** diyor o güne dair. **"Ancak pozisyonları o kaçırmamıştı, Schmeichel kurtarmıştı..."** diye de eklemeyi ihmal etmiyor.

İkinci yarının altıncı dakikasında Phil Neville arka direktteki Cantona'ya ortaladı, Beresford

topa müdahale edemedi ve Cantona'nın volesi yere çarparak kaleci Srnicek'i mağlup etti. Maçta United'ın ilk tehlikesiydi bu... Bu gol poker suratına alıştığımız Keegan'ı bile kulübede çaresizliğe ve şakinliğe mahkum etti. 90 dakikanın sonunda United 1-0 kazandığında sezonun evinde ilk yenilgisini almış oldu Newcastle ve 4 hafta önceki 12 puanlık fark 1'e düşmüş oldu.

O sezon Manchester United taraftarları dışındaki herkes Newcastle'ı destekliyordu. Publarda maç izleyenler sürekli Newcastle'ın ve Keegan'ın kazanmasını istiyordu. Hücum futbolu oynayan takımda adeta kendilerini bulmuştu İngilizler.

Ferdinand o günleri öyle anlatıyor, Londra'ya döndüğümde karşılaştığım insanlar, *"Newcastle'ı tutmuyoruz ancak maçları canlı yayınlanıyorsa mutlaka evde o maçı izliyorum"* diye anlatıyor... Bunun tek bir sebebi var, Keegan'ın insanları eğlendirmek üzerine kurulu futbol anlayışı. Futbolseverler Newcastle'ı izlerken eğleniyordu. Bu günlerden farkı, diğer rakiplerine göre daha az bütçesi olan bir takıma duyulan sempatiden çok farklı olmasıydı Newcastle United'ın

çekiciliğinin. Saksaganlar da para harcıyordu, hem de en çok para harcayan 2-3 takımdan birisiydi. Buradaki önemli fark, bu paranın zengin bir patrandan değil, her maçta St.James's Park'ı dolduran tutkulu taraftarlardan gelmesiydi. Newcastle United kazandığı parayı harcıyordu.

İngiltere Futbol Tarihinin En İyi Maçı; 3 Nisan 1996, Liverpool 4 - 3 Newcastle United.

Maç başlamadan önce 2 maç eksiği olan Newcastle ilk kez Manchester'ın arkasından düşmüş ve sıralamada 3 puan geride 2. basamaktaydı. United yenilgisinden sonra oynanan 2 maçta West Ham'ı yenen Saksaganlar, Arsenal'e de kaybetmiş ve liderliği kaptırmıştı.

Keegan'ın hücum anlayışından geri adım atmaya niyeti yoktu. Ferdinand maçtan önce takım arkadaşları ile işi sıkı tutalım, Anfield'dayız, rakip seyirciyi Liverpool aleyhine çevirmeliyiz diye konuştuklarını ancak maçın başında yedikleri golle bir anda planlarının suya düştüğünü ve maçın kontrolden çıktığı anlatır...

Perdeyi henüz 2. dakikada Robbie Fowler'ın kafa

golü açtı. Top bir o kalede bir bu kaledeydi, iki ekip de topa fazla sahip olamıyordu, her an bir kalede gol tehlikesi vardı. Bu ortamda Newcastle beraberlik golünü geciktirmedi ve 10. dakikada Ferdinand'ın golü ile skora denge geldi. Bu golden sadece 4 dakika sonra ise Ferdinand, Ginola'ya golü attıran isim oldu. McAteer'i geçen Fransız yıldız kaleci James'i avlamış ve henüz 15 dakika olmadan maçın skoru 1-2'ye gelmişti.

İkinci yarıda dakika 55'te Fowler ile bir gol daha bulan Liverpool skora denge getirmişti ancak 2 dakika sonra sahneye Kolombiyalı Asprilla çıktı ve kaleci James'i uzaktan harika bir şutla avladı, skor 2-3 olmuştu.

O dakikadan sonra Liverpool atakları yoğunlaşmıştı. Keegan ise takımını geri çekmek yerine 4-2'yi kovalıyordu. Bu ortamda Kırmızıların maça denge getirmesi çok sürmedi ve 68. dakikada McAteer'in ortasında Stan Collymore maça yeniden denge getirdi, 3-3.

Anfield'da alınan 1 puan iyidir, forvet çıkartıp savunma alayım fikrinin çok uzağındaki Keegan'ın Newcastle'ı skoru yeniden lehine

çeviremedi ancak Liverpool'da maçın uzatma dakikalarında Barnes ve Ian Rush'ın verkaçı sonucu tüm defans Rush'a yoğunlaşmışken boş kalan Collymore ile galibiyet golünü bulan taraf oldu.

Maç sonucu, Liverpool 4 - 3 Newcastle United.

Artık sezonun bitmesine sadece 7 maç kalmıştı. 2-1'lik QPR galibiyeti sonrası son şampiyon Blackburn Rovers önünde son 2 dakikada yenilen gollerle gelen 2-1'lik mağlubiyet Saksaganları şampiyonluktan iyice uzaklaştırmıştı. Daha sonra üst üste 3 tane 1-0'lık galibiyet geldi. Bu arada Sir Alex Ferguson rakibine taş atmaktan geri kalmamış ve takımı şampiyonluğunu ilan etmek üzereyken ligdeki diğer rakiplerin Manchester United'a oynadıkları gibi Newcastle'a oynamadığını ve Saksaganların kendilerine nispeten daha rahat maçlar oynadığını söylemişti. Bu açıklama ile ipler iyice gerilmiş ve Keegan'ın 29 Nisan'da Elland Road'daki Leed United galibiyeti sonrası meşhur açıklaması gelmişti; **"Ona söyleyin, biz hala bu yarışın içindeyiz ve onları alt edebilirsek çok mutlu olacağım..."**

Sezonun son haftasına gelindiğinde bir önceki hafta alınan Nottingham Forest beraberliği ile Newcastle, Manchester United'ın 2 puan gerisindeydi ve şampiyonluk için bir mucizeye ihtiyaçları vardı. Rakip Londra temsilcisi Tottenham'da. Ancak Newcastle oyuncularının artık şampiyonluğa pek fazla inancı kalmamıştı. Manu da o gün Middlesbrough deplasmanındaydı. St. James's Park tribünleri dolduran Newcastle taraftarlarının aklı ve kulakları sadece 42 mil uzaklıktaki Riverside stadyumundaydı ancak Sir Alex'in ekibi işi şansa bırakmadı; David May, Ryan Giggs ve Andy Cole'un golleri ile 3-0 kazanan kırmızı şeytanlar şampiyon olurken beklediği haberi alamayan Newcastle United evinde Spurs ile 1-1 berabere kalarak tarihinin en iyi lig performanslarından birisini tamamlarken kaçan şampiyonluğa yanıyordu...

Önümüzdeki sezonun ilk birkaç ayı henüz geçmişken Kevin Keegan görevi bıraktı, Newcastle United bir daha asla şampiyonluğa

bu kadar yaklaşmadı, geride kalan 20 yıl içinde 2 kez de Premier Lig'den düştü ve bu sezon Championship'te mücadele edecek...

Newcastle United'ın son kupası 1969'da son şampiyonluğu ise 1927'de kazanıldı. Bu nedenle o sezonun takımı, o günkü lakapları ile *"The Entertainers"*ın yeri taraftarların gönlünde bambaşkadır.

Keith Gillespie'nin o sezon için ifadesi aslında herşeyi özetliyor; *"Çok az insan 2-3 sezon öncesinin ikincisini hatırlar ancak 1996'da ikinci kimdi diye sorarsanız herkes o sezonki Newcastle United'ı hatırlayacaktır..."*

O sezon Keegan'ın teknik kadrosunda olan Nigel Pearson'ı ve scout ekibinde yer alan Steve Clarke'ı daha sonra Premier Lig ekiplerinde teknik direktör olarak izledik ancak Kevin Keegan o günden sonra İngiltere milli takımını da çalıştırmasına rağmen pek fazla ses getiren başarılarla imza atamadı...

NEWCASTLE UNITED 95/96 TEKNİK HEYET FUTBOLCULAR SONUÇLAR

Position	Staff
Manager	 Kevin Keegan
Assistant Manager	 Terry McDermott
First Team coach	 Arthur Cox
Goalkeeping Coach	 Andy Woodman
Development Coach	 Nigel Pearson
Reserve Team Coach	 John Carver
Chief scout	 Steve Clarke

No.	Pos.	Name	League		FA Cup		League Cup		Total		Discipline	
			Apps	Goals	Apps	Goals	Apps	Goals	Apps	Goals		
1	GK	 Pavel Smiček	14+1	0	2	0	1+1	0	17+2	0	0	0
2	DF	 Warren Barton	30+1	0	2	0	5	1	37+1	1	4	0
3	DF	 John Beresford	32+1	0	1	0	2	0	35+1	0	4	1
4	DF	 Darren Peacock	33+1	0	2	0	5	2	40+1	2	3	0
5	MF	 Ruel Fox	2+2	0	0	0	1	0	3+2	0	0	0
6	DF	 Steve Howey	28	1	1	0	4	0	33	1	2	0
7	MF	 Rob Lee	36	8	1	0	3	1	40	9	1	0
8	MF	 Peter Beardsley	35	8	2	1	3	2	40	11	6	0
9	FW	 Les Ferdinand	37	25	2	1	5	3	44	29	4	0
10	MF	 Lee Clark	22+6	2	1+1	0	3	0	26+7	2	1	0
11	MF	 Scott Sellars	2+4	0	0	0	2	1	4+4	1	0	0
11	FW	 Faustino Asprilla	11+3	3	0	0	0	0	11+3	3	2	0
12	DF	 Marc Hottiger	0+1	0	0	0	1+1	0	1+2	0	0	0
14	MF	 David Ginola	34	5	2	0	4	0	40	5	6	0
15	GK	 Shaka Hislop	24	0	0	0	4	0	28	0	0	0
16	FW	 Darren Huckerby	0+1	0	0+1	0	0	0	0+2	0	0	0
17	MF	 Jimmy Crawford	0	0	0	0	0+1	0	0+1	0	0	0
18	MF	 Keith Gillespie	26+2	3	0	0	4	1	30+2	4	3	0
19	DF	 Steve Watson	15+8	3	1	0	3+1	1	19+9	4	0	0
22	MF	 David Batty	11	1	0	0	0	0	11	1	2	0
23	MF	 Chris Holland	0	0	0	0	0+1	0	0+1	0	0	0
25	FW	 Paul Brayson	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0
26	DF	 Robbie Elliott	5+1	0	1+1	0	2	0	8+2	0	1	0
27	DF	 Philippe Albert	19+4	4	2	1	2+1	1	23+5	6	4	0
28	FW	 Paul Kitson	2+5	2	2	0	0	0	4+5	2	1	0

19 August 1995	Newcastle United	3-0	Coventry City
22 August 1995	Bolton Wanderers	1-3	Newcastle United
27 August 1995	Sheffield Wednesday	0-2	Newcastle United
30 August 1995	Newcastle United	1-0	Middlesbrough
9 September 1995	Southampton	1-0	Newcastle United
16 September 1995	Newcastle United	3-1	Manchester City
16 September 1995	Newcastle United	2-0	Chelsea
1 October 1995	Everton	1-3	Newcastle United
14 October 1995	Queens Park Rangers	2-3	Newcastle United
21 October 1995	Newcastle United	6-1	Wimbledon
29 October 1995	Tottenham Hotspur	1-1	Newcastle United
4 November 1995	Newcastle United	2-1	Liverpool
8 November 1995	Newcastle United	1-0	Blackburn Rovers
18 November 1995	Aston Villa	1-1	Newcastle United
25 November 1995	Newcastle United	2-1	Leeds United
3 December 1995	Wimbledon	3-3	Newcastle United
9 December 1995	Chelsea	1-0	Newcastle United
16 December 1995	Newcastle United	1-0	Everton
23 December 1995	Newcastle United	3-1	Nottingham Forest
27 December 1995	Manchester United	2-0	Newcastle United
2 January 1996	Newcastle United	2-0	Arsenal
14 January 1996	Coventry City	0-1	Newcastle United
20 January 1996	Newcastle United	2-1	Bolton Wanderers
3 February 1996	Newcastle United	2-0	Sheffield Wednesday
10 February 1996	Middlesbrough	1-2	Newcastle United
21 February 1996	West Ham United	2-0	Newcastle United
24 February 1996	Manchester City	3-3	Newcastle United
4 March 1996	Newcastle United	0-1	Manchester United
18 March 1996	Newcastle United	3-0	West Ham United
23 March 1996	Arsenal	2-0	Newcastle United
3 April 1996	Liverpool	4-3	Newcastle United
6 April 1996	Newcastle United	2-1	Queens Park Rangers
8 April 1996	Blackburn Rovers	2-1	Newcastle United
14 April 1996	Newcastle United	1-0	Aston Villa
17 April 1996	Newcastle United	1-0	Southampton
29 April 1996	Leeds United	0-1	Newcastle United
2 May 1996	Nottingham Forest	1-1	Newcastle United
5 May 1996	Newcastle United	1-1	Tottenham Hotspur

ŞİMDİ NE YAPIYORLAR?

ERDEM ÖZDAMAR

Futbolu bırakan oyuncuların hayatlarını idame ettirmek için yaptıkları işleri az çok biliyoruz. Aklımıza ilk gelenler televizyon yorumculuğu ve köşe yazarlığı.

Bunların dışında yine futboldan kopmayı antrenörlük yapan, formasını terlettiği kulüp için çalışan, oyuncu izleyen, menajerlik yapan ve hatta sonrasında teknik direktörlüğe soyunanlar bile var.

Ada Futbolu'nun bu sayısında bir dönem Premier Lig'de forma giyen ve futbolu bıraktıktan sonra bu yukarıda saydığımız işlerin hiçbirine bulaşmayan 4 ismin hikayesine konuk olacağız. Bir dönem ülkemizde Beşiktaş'ın da formasını giyen John Carew, adı son dönemde Fenerbahçe'nin de gündemine giren Daniel Agger, İstanbul mucizesinin kahramanlarından Djibril Cisse ve eski Stoke City oyuncusu Sidibe'nin futbol sonrası yaşamlarını inceleyeceğiz.

Futboldan Kopmadı

Bu isim Mamady Sidibe. Malili oyuncu, pek çok Afrikalı gibi futbol yaşantısına Fransa'da başladı. Ancak profesyonelliğe adım attığı yer Ada oldu. Swansea City ile 2001'de o zamanlar Division Three'de futbola başladı. Sonrasında 3 yıl formasını giydiği Gillingham ona hem Championship'in hem de Stoke City'nin kapılarını açtı.

Sidibe 2005'te geldiği ve 8 sene kaldığı Stoke City ile Premier Lig'e yükselme sevinici yaşadı.

186 defa terlettiği formayla 26 gol attı.

Kariyerinin son dönemlerinde çöküşe geçen Malili futbolu 2014 yılında bıraktı. En son CSKA Sofia için terliyordu.

Sidibe sonrasında kısa bir dinlenmenin ardından yeniden Stoke City için çalışmaya başladı.

Alt yaş gruplarında antrenörlük yapan eski oyuncu, gençlere hem deneyimlerini aktarıyor hem de onlarla futbol çalışıyordu.

Sidibe geçen zaman içinde Stoke adına Afrika'da futbolcu izleyen scout ekibinin de bir parçası oldu.

Oyuncu yakın zamanda ise futbola geri döndü, Pazar Ligi'nde.

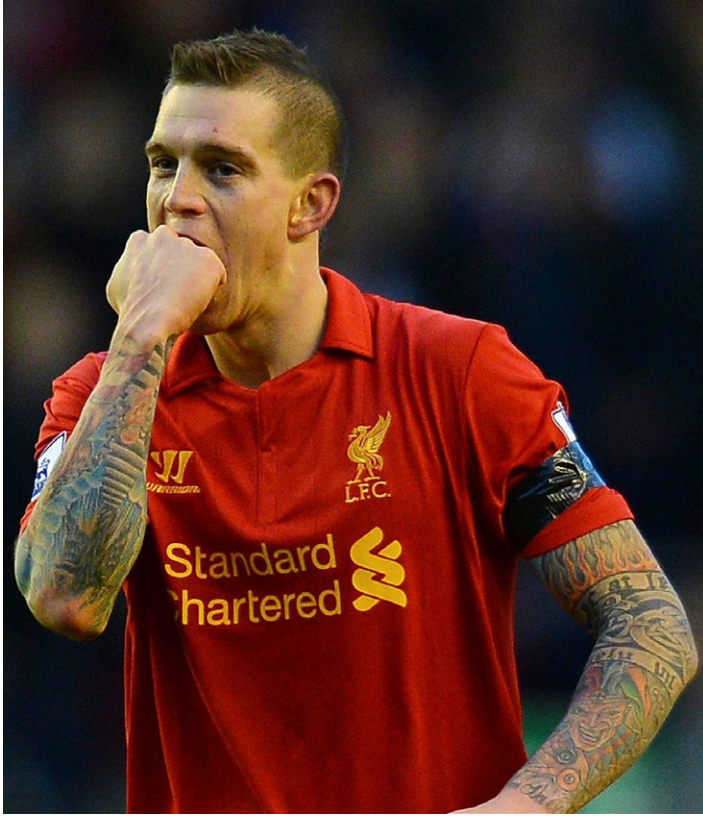
36 yaşındaki oyuncu Pazar Ligi takımlarından Robin Hood Rookery ile bir anlaşma yaptı ve futbol oynamaya kaldığı yerden devam etmeye başladı. Aslında Sidibe, gençlerden ve daha çok öğrencilerden kurulu bu takımda düzenli olarak da oynamıyor, yedek kulübesinde oturuyor.

Premier Lig'de bol sıfırlı sözleşmelere imza atan Sidibe bu yeni anlaşmasından ise para almıyor. Bilakis, oynayabilmek için üzerine para ödüyor. Pazar Ligi'nde yedek beklemenin bedeli maç başı £4. Türk lirasına vurursak yani yaklaşık 16 liraya tekabül etmekte.

Sidibe, bu yeni kararı için "Futbola bir kez girince bir daha kopamıyorsunuz, özlüyorsunuz, her

şeye rağmen sahada olmak çok güzel" şeklinde yorum yapıyor. Mirror gazetesine konuşan oyuncu işin parasal kısmından ziyade daha genç ve daha arzulu insanlarla bir arada olmanın çok değişik bir deneyim olduğunu söylüyor.

Sidibe her hafta olmasa da düzenli olarak maçlara katılmaya çalışıyor. Bu sayede de hem form tutma hem de fit olma imkanı buluyor.

Tıkandıysa Çözeriz

Daniel Agger ismi hiç de yabancı değil bizlere. Danimarkalı savunmacı, yeni sezon transfer çalışmalarını sürdüren Fenerbahçe'nin gündeminde kendisine yer bulmayı başardı.

Eski Liverpool oyuncusu Kadıköy'e gelmedi ama onun yerine bir zamanlar partneri olan Martin Skrtel'i sarı lacivertli forma altında izleyebileceğiz.

31 yaşındaki Agger, Fenerbahçe'nin kendisine transfer teklifinde bulunduğunu ve kulüple görüşmelerini doğruladı. Ancak oyuncu daha fazla futbol oynamak istemediğini bildirerek emeklilik kararı aldı. Fenerbahçe defteri de böylece açılmadan kapanmış oldu.

Agger, futbola ülkesinde Brøndby'de başladı. Kariyerini de yine futbola başladığı bu kulüpte son verdi. 2005-06 sezonunun ortasında, 8 yıl formasını giyeceği Liverpool'a imza attı. Kısa sürede Anfield sakinlerinin sevgisini ve takdirini kazandı. Lig Kupası ve Community Shield kazandığı Kırmızılar ile 232 maça çıkıp 14 gol attı.

2014'te Liverpool ile sona eren sözleşmesini uzatmayarak yeniden ülkesine, Brøndby'ye döndü.

Yaşadığı sakatlıklar ve sonrasında vücudunda beliren ağrılar sebebiyle daha fazla futbol oynamayı düşünmeyen ve kramponlarını duvara asan Agger bu yaz kendisine bambaşka bir yol çizdi.

Danimarkalı ülkesinde çok değişik bir sektöre girdi: **Kanalizasyon!**

Klo-Agger ismini verdiği bir şirket kuran ve kısa zamanda hem sosyal medyada hem de basında adını bir hayli duyuran oyuncu, işini tanımlarken her türlü kanalizasyon, musluk açma ve endüstriyel işler, lağım temizleme gibi alanları ekliyor.

Peki bu şirket ne zaman kuruldu? Aslına bakarsanız yeni değil. Dailymail, 2014 yılında bir haberinde Agger'in erkek kardeşinin bir muslukçu olduğunu ve ailenin kendi işini kurmaya hazırlandığını yazdı. Klo-Agger isminin mazisi oyuncunun Liverpool'daki son günlerine kadar uzanıyor.

Agger ve kardeşine Super Mario olma yolunda başarılar dileriz.

Olur da Danimarka'da vidanjöre ihtiyaç duyarsanız 53 53 22 44 numaralı telefonu çevirdiğinizde Agger'in sesini duyabilirsiniz.

Yeşil Sahalardan Beyaz Perdeye

Bir sıradışı hikaye ve tanıdık bir isim. Bir dönem Beşiktaş'ın da formasını giyen, eski Aston Villa oyuncusu John Carew.

Valerenga, Rosenborg ve Valencia'da futbol oynadıktan sonra 2004'te Beşiktaş'a gelen ve sadece 1 sezon kalan Carew sonrasında Olympique Lyon'da şansını denedi. Premier Lig'le tanışması ise 2007'de, Lyon macerası sonrası.

4 yıl Aston Villa'da, 1 yıl da West Ham'da oynayan Carew'in kariyerinde kısa süreli Stoke City serüveni de var.

Villians'ın formasını 127 maçta giyen, formasını giydiği West Ham'la Championship'ten Premier Lig'e yükselen Carew, daha fazla futbolun içinde kalmadı ve 2013'te futbola resmen veda etti.

West Ham United sonrası ülkesine dönen, eski kulüpleri ile deneme antrenmanlarına çıkan ancak kulüplerle anlaşamayan oyuncu, şimdilerde Norveç'te çok farklı bir alanda kendisini gösteriyor.

36 yaşındaki Carew Norveç'te, Hovdinger adlı bir gangster filminde oyunculuk deneyimi yaşadı. Hovdinger'deki Ivan rolü üstelik Carew'in ilk sinema deneyimi de değil. 2014 yılında Kanada yapımı Dead of Winter'da kısa bir rolü oynayan Norveçli, şimdi başrol oyuncusu.

Carew, filmde azılı bir gangster olan Ivan adlı bir karakteri canlandırıyor. Ivan için filmin yapımcıları James Bond ile Jason Bourne arasında bir figür yorumu yapıyor. Hovdinger, Norveç'in 007'si diyebiliriz.

600 milyon Norveç Kronu bütçeyle çekilen filmde ilk fotoğrafları ve kısa videoları Carew, kendi sosyal medya hesaplarından paylaştı. Film için yakın dövüş ve boks dersleri de alan eski futbolcu, yeni rolü için bir hayli de form tuttu.

"Eğlenceli ve ilginç bir rol. Kendimi Will Smith'le kıyaslıyorum." diyen Carew, bu yeni işinden epey memnun.

Norveç'te çekilen film, 2015'te de yapılan Hovdinger'in devamı niteliğinde. Hikaye, 3

filmlik bir seri şeklinde planlandı ve serinin diğer filmleri ABD, Rusya ve Çin'de çekilecek.

Kamera önünü seven Carew, benzer projelerde de yer alabileceğini açık yüreklilikle söylemekten geri durmuyor.

Yolun açık olsun Carew. Belki bir gün Türkiye'ye film setlerine de gelirsin.

Müzik Ruhun Gıdası

Belki Carew'i bir film setinde izleriz ülkemizde. Hoş olmaz mı?

Belki Cisse de gelir ülkemize.

Kariyerini sonlandırdıktan sonra içinde futbol topu olmayan bir yola sapanlardan birisi de Djibril Cisse.

Cisse'nin kariyerindeki en büyük satırbaşları şüphesiz İstanbul'da Liverpool ile kazandığı Şampiyonlar Ligi zaferi ve 2003'te Fransa ile kazandığı Konfederasyon Kupası.

1981 doğumlu oyuncu çoğu meslektaşı gibi hiç süper bir oyuncu olmadı. Sadece olduğu yerde işini doğru yapmaya çalıştı. Cisse, kariyerine Premier Lig'i de sığdırdı, Yunanistan Lig'i'ni de, ve hatta Rusya'yı da.

Futbol sahalarında sakatlıklardan çeken oyuncularından biri oldu Cisse.

1998'de Auxerre formasıyla başladığı profesyonel kariyerine 2015 yılında yine Fransa'da Bastia ile son verdi.

Ada'da Liverpool'un yanı sıra, Sunderland, Queens Park Rangers ve İskoçya'da Rangers formaları da giyen Fransız oyuncu, futbolu bıraktıktan sonra kendisini DJ kabinlerine attı.

Evet, sıradışı bir seçim olduğu aşikar ama kendisi ve hayranları bundan çok çok memnun. Djibril Cisse, aktif futbolculuk yaşantısını noktaladıktan ve dinlencesini bitirdikten kısa süre sonra kulağına kulaklığını taktı, setin başına geçti. Eski oyuncu, hem kendi sevdiği şarkıları hem de günümüzün popüler şarkılarını bir güzel "setlist" yaparak dinleyicilerinin karşısına çıktı.

Çikolata renkli oyuncu, saha dışında da farklı ve bir o kadar da eğlenceli bir karakter çiziyordu zaten. Bu renkli kişiliğini şimdilerde disklerine yansıtıyor. Sarıya boyadığı, değişik şekiller verdiği saçları, dövmeleri ve gol sonrası yaptığı dans figürleriyle Cisse, yeşil sahaların sempatik simalarından biri oldu.

Şimdi de gözlüğü, değişik tişörtleri ve pantolonları, ve yine dövmeleriyle eğlence aleminin aranan yüzlerinden biri.

Ülkesinde çeşitli gece kulüplerinde performansını sergileyen Cisse, stüdyo çalışmalarında da albüm hazırlığında olan isimlere yardımcı oluyor. Özellikle yaz döneminde eğlence mekanlarında sahne alan Cisse'nin bu anlamda kariyer zirvesi ise Paris'teki Mariah Carey konseri oldu.

Cisse, kendi sosyal medya hesaplarından, Carey'nin başkentte vereceği konserden önce kendi performansını sergileyeceğini ve konser sırasında da Carey'nin şarkılarına eşlik edeceğini duyurdu. DJ Cisse ve Mariah Carey, geçtiğimiz günlerde hayatını kaybeden ve arkadaşları olan Prince için çıktılar sahneye.

Başta da belirttiğimiz gibi, belki bir gün Cisse'yi de ülkemizde bir şovda izleme ve dinleme fırsatımız olur.

T
BÜTÜN

TAKIMIYLA

LEŞENLER

BERK KALYONCU

Bazı futbolcular vardır hangi takımda oynadığının önemi yoktur, gittiği takımda göz bebeği olur veya sıradan bir oyuncu ancak devamlı takım değiştirir. Bazen ekranda gördüğünüz "Aaa X buraya mı gelmiş ya?!" dersiniz. Kariyeri boyunca 15 takımda oynar, ya İbrahimoviç olursa da Scott Sinclair. Nihayetinde bu oyuncular asla bir çift renk ile bütünleşmez, gökkuşağı gibidirler.

Bazı futbolcular ise yalnızca o takım ile anılırlar. Dünyada bunla ilgili akla ilk gelenler Roma'dan Totti, Barça'dan Iniesta ve Trabzonspor'dan Onur Kıvrak'tır. Belki Onur akla gelmez ama kimlerden bahsettiğimizin anlaşıldığını varsayıyoruz.

İşte bu yazımızı İngiltere'de en itibariyle takımıyla bütünleşmiş oyunculara ayırdık. Premier Lig takımlarında en uzun süre forma giymiş olan aktif veya bu transfer sezonunda başka yola ayrılan isimler şöyle:

ARSENAL - THEO WALCOTT

Aylardan Ocak, yıllardan 2006 idi. Southampton altyapısında yetişen ve takımla bir sezon geçiren Theo Walcott 5 milyon pounda Arsenal'e transfer oluyordu. Forma numarası 32 kendisi pırıl pırıl bir çocuktuk. Şimdilerde 27 yaşındaki Theo, Arsenal formasıyla 236 maçta 55 gole imza atmayı başardı. 2008'te İngiltere Milli Takımı formasıyla hat-trick yapan en genç oyuncu olmayı da başaran Theo birkaç ay sonra Arsenal'de 11 inci yılını tamamlayacak.

BOURNEMOUTH - MARC PUGH

Hereford United'dan Bournemouth'a 2010 yılında transfer olan kanat oyuncusu Pugh yaklaşık 6.5 yıldır Bournemouth formasını terletiyor. Bournemouth'un Premier Lig'e yükselmesinde oyuncunun büyük emeği var. Öyle ki; kendisi takıma transfer olduğunda Bournemouth League One'da mücadele ediyordu.

BURNLEY - KEVIN LONG

Burnley'de takımıyla en çok bütünleşen unvanı, unvanın anlamıyla çok da örtüşmeyen birinde; Kevin Long. Kevin Long da kim diyenler olacaktır muhakkak. Kevin Long, Burnley formasını yalnızca 22 defa terletti. 2010'dan beri takımda yer almasına rağmen Accrington Stanley, Rochdale, Portsmouth, Barnsley ve MK Dons'da kiralık olarak forma giydi. Defans oyuncusu bu sezon şimdilik Burnley kadrosunda yer alıyor.

CHELSEA – JOHN TERRY

Terry 18 yıldır Chelsea forması terletiyor. Bu süre içerisinde toplam 16 kupa kaldırdı. Nihayetinde kendisini buradaki ufak paragraflarda özetlemek hoş olmak.

CRYSTAL PALACE – JULIAN SPERONI

1979, Buenos Aires doğumlu Speroni 2004 yılından beri Crystal Palace'ın kalesini koruyor. Bu süre zarfında 350'den fazla maçta forma giydi.

EVERTON – PHIL JAGIELKA

Hibbert, Tim Toward ve Leon Osman'ın takımdan ayrılmasıyla Everton'da en uzun süredir forma giyen isim Philip Nikodem Jagielka oldu. 34 yaşındaki defans oyuncusu Everton formasıyla rakip fileleri 15 kere havalandırmayı başardı. Baines'den 1 ay önce takımla sözleşme

imzalamış olmak onu listeye sokmuş oldu.

HULL – ELDIN JAKUPOVIC

Ciddi yatırım alan takımlarda uzun süre forma giyen oyuncular ya efsane oluyor ya da uzun süre forma giyen oyuncu olmuyor. Hull'un da en eskisi Steve Bruce'un vakti zamanında Nick Barmby yerine kaleye transfer ettiği Eldin Jakupovic. Ancak kendisini Hull City kalesini korurken pek gözlemleyemedik.

LEICESTER CITY – ANDY KING

Altyapısında yetiştikten sonra Ekim 2007'de takımla ilk maçına çıkan Galli Andy King tam 10 yıldır Leicester formasını terletiyor. Andy King, aynı takımla hem League One hem Championship hem de Premier Lig kazanan ilk futbolcu olmayı başardı.

LIVERPOOL - LUCAS LEIVA

Her transfer sezonunda Türk takımlarıyla adının anılmasından sıkıldığımız Lucas Leiva an itibariyle Liverpool'un en eski futbolcusu. Oyuncu yaklaşık 9.5 yıldır Liverpool forması terletiyor ve bu süre içerisinde 300'den fazla maç oynadı. Vaktinde 5 milyon pounda Gremio'dan transfer edilen Lucas Leiva Liverpool forması ile yalnızca 6 gole imza attı.

MANCHESTER CITY - JOE HART

Her ne kadar Torino'nun yolunu tutmak zorunda kalmış olsa da birkaç gün sebebiyle kendisini listeden çıkartmak istemedik. Joe Hart, Manchester City formasını 10 yılı aşkın süre ile terletti. Şimdilerde kalbi kırık olsa da damarlarından açık mavi akar diye tahmin ediyoruz.

MANCHESTER UNITED - WAYNE ROONEY

İlk maçında Fenerbahçe'ye 3 gol birden atan Rooney siz bu yazıyı okurken Booby Charlton'un 249 gollük rekorunu kırmış dahi olabilir. Bireysel ödüllерinin yanı sıra Kırmızı Şeytanların formasını giydiği 12 yılda 12 kupa kaldırmayı başardı efsane isim.

MIDDLESBORO - BEN GIBSON

Altyapısını da geçirdiğin Boro'da ilk maçına 2010 yılında çıktı. Her ne kadar başlarda yeteri kadar takımda fırsat bulamayıp sırasıyla Plymouth Argyle, York City ve Tranmere Rovers'a kiralansa da İngiltere Alt Yaş Milli Takımları'nın formasını defalarca terleten Ben Gibson Boro'da forma giymeye devam ediyor. Kariyerinde Middlesboro başkanı Steve Gibson'ın yeğeni olmasının nasıl bir etkisi olduğu ise tartışmaya açık.

STOKE - RYAN SHAWCROSS

Manchester United altyapısında yetişen Shawcross 2007 yazından beri Stoke City formasını terletiyor. Stoke City'nin ölümcül

SUNDERLAND - LEE CATTERMOLE

Kara Kediler 2009 yazında 6 milyon pound ödeyerek Lee Cattermole'u Wigan'dan transfer etmişti. 7 yılı deviren Lee Cattermole son 3 sezonda da takımının kaptanlığını yürütüyor.

defans anlayışında da Barcelonavi oyun anlayışında da rol aldı. Savunma sorunları yaşayan Manu taraftarlarının zaman zaman kendisine imrenerek ve keşkelerle baktığı söyleniyor.

SWANSEA - ANGEL RANGEL

Ad-Soyad uyumu listemizde ilk sırayı kimseye kaptırmayacak olan Angel yaklaşık 9.5 yıldır Swansea'de futbol hayatını sürdürüyor. Swansea'ye ise İspanya 3 üncü lig takımı Terrassa'dan transfer olmuştu. 33 yaşındaki oyuncu 2015-16 sezonunu çok iyi geçirmemiş olsa da takımını League One'dan Premier Lig'e taşıyan isimlerin başında geliyor. Kulüp için efsanevi bir oyuncu.

SOUTHAMPTON - JOSE FONTE

Kelvin Davis futbolu bıraktınca unvan Fonte'ye geçti. Portekiz'in 2016 Avrupa Şampiyonluğu'nda da önemli pay sahibi olan 32 yaşındaki savunma oyuncusu 2010 Ocak ayından beri Southampton'da futbol hayatını sürdürüyor.

TOTTENHAM - DANNY ROSE

Joe Hart kadar etki yaratamadığı için Ryan Mason'ı listeden çıkartmak zorunda kaldık. Ryan Mason yerini 2007'de Tottenham ile sözleşme imzalayan ancak Tottenham formasını 2009

yılında terletmeye başlayan Danny Rose'a bıraktı. Tottenham formasıyla 123 maça çıkan sol bek/açık İngiltere Milli Takım formasını da tamamı 2016 yılında olmak üzere 7 kere terletti.

WATFORD - TROY DEENEY

Birkaç ayı hapiste olmak üzere 2010 yılından beri kariyerini Watford'da sürdüren Troy Deeney 264 maçta takımı adına 96 gol atmayı başardı. An itibariyle kaptanlığını da yaptığı Watford formasını terletirken 2 kere Jamaika Milli Takımı'ndan davet alan oyuncu bir gün İngiltere Milli Takım forması giyme hayalini yaşattığı için henüz milli olamadı.

WEST BROMWICH - JAMES MORRISON

Middlesboro'da kariyerine başladıktan sonra 2007 yılında West Bromwich'e transfer olan ve the Baggies ile 250'den fazla maça çıkan orta saha oyuncusu İskoçya Milli Takımı'nda da mücadele ediyor. Takımıyla ilk golünü Blackpool'a atan James Morrison attığı golün

kariyerindeki en güzel gol olduğunu iddia ediyor (arayıp bulmak size kalmış).

WEST HAM - MARK NOBLE

2004 yılında, Lig Kupası maçında 17 yaşında bir genç sahaya çıkıyordu. Onun adı Mark Noble'dı. Mark, takım kaptanı, tam 12 yıldır West Ham United formasını giyiyor. Olimpiyat Stadı'na geçmeden önce onun namına Boleyn Ground'da maç bile organize edildi. Mark Noble hiç İngiltere Milli Takımı'na seçilememiş olsa da West Ham taraftarlarının gözünde çok çok büyük bir futbolcu.

BRİTANYA'NIN GENÇ YETENEKLERİ

GÜNGÖR ORÇUN ACAR

Pogba, İbrahimoviç gibi isimlerden sonra Manchester United bu kez genç bir yeteneğin peşinde. Gerçekten oldukça genç bir yetenekten bahsediyoruz.

Livingston oyuncusu **Matthew Knox** 22 Aralık

1999 doğumlu. Henüz 16 yaşındaki oyuncu için Livingston, Rangers'dan gelen 75.000 poundluk teklifi reddetti. İskoç yıldız adayı 16. doğum gününden 4 gün sonra maça çıkarak Livingston tarihinin forma giyen en genç oyuncusu ünvanına da sahip.

United'ın radarında olan oyuncu için United'ın 150.000 poundluk bir teklif yapabileceği söyleniyor. 2016 Ocak ayında deneme antrenmanlarına çıktığı kırmızılara ara transfer döneminde katılabileceği konuşulan Knox için Tottenham, Liverpool ve Everton'un da devrede olduğu gelen bilgiler arasında.

Mourinho'nun genç oyuncuyla konuştuğu ve United'ın bu transferde bir adım önde olduğu Ada basınında yer aldı. Knox, Livingston formasıyla geçtiğimiz seneden bu yana 7 kez resmi maçlarda forma giydi. Genç oyuncu şimdilik Mourinho'nun radarında gibi gözüküyor.

Bu arada United Know'u alırsa 114 yıllık bir geleneği de sürdürmüş olacak. Donald Love'ın Sunderland'e gitmesinin ardından, kulübün 114 yıllık tarihinde ilk kez menajer ya da oyuncu olarak bir İskoçyalı bulunmuyor.

Ethan Ampadu

Eski Swansea Cityli Kwame Ampadu'nun (şu günlerde Arsenal akademisinde hocalık yapıyor) oğlu Ethan da United'ın yetenek avcılarının radarında bulunuyor. Exeter City'de forma giyen oyuncu henüz 16 yaşında. O da Exeter'in forma giyen en genç oyuncusu ünvanını aldı ve Cliff Bastin'in 87 yıllık rekorunu kırdı. 15 yaş 10 ay ve 26 günlük iken Brentford ile oynanan Lig Kupası maçında sahanın en iyisiydi genç ön libero.

Orta sahada forma giyen oyuncu Liverpool ve Arsenal'in de listesinde. Ampadu, İrlanda, Gana ve İngiltere'den gelen teklifleri reddederek Galler U17 Milli Takımı'nda forma giydi.

Martial ve Rashford örneklerinden yola çıkarak United'a daha yakın olan oyuncu bu sezon iki lig kupası ve iki lig maçında Exeter forması giydi. Çalışmaya devam ederse muhtemelen Exeter'deki son sezonu olacak Ampadu'nun saç stili ise akıllarda iz bırakacak cinsten.

ARMALARIN DİLİ: WEST HAM UNITED

EDİP URAS

Oylama sonuçlandı. West Ham taraftarı, yeni mabedleri Olimpiyat Stadı'nda başlayacakları 2016/17 sezonu öncesi armalarını değiştirmeye 'Evet' dediler.

Oylama SMG Yougov şirketi tarafından internet üzerinden yapıldı ve katılanların yüzde 56'sı yeni tasarımı beğendiğini söyledi.

Yeni armada geçtiğimiz sezon veda edilen Boleyn Ground'u anlatan şato artık yok. Çekiçlerin altında 'Londra' ibaresini görüyoruz.

Elbette, bazı taraftarlar şatonun bırakılmasına üzüldü, Londra yazılmasının anlamsızlığından dem vurdu. Taraftarlardan gelen yorumlardan sonra West Ham'ın altında yazan 'United' harfleri biraz büyütülecek.

West Ham kulübünün arması yaklaşık 10 yılda bir değişiyor. Son değişimden bu yana 17 yıl geçtiğine bakılırsa geç bile kalındı.

Hammers armalarının tarihine baktığımızda bizi şaşırtmayan ortak unsur elbette çekiçler.

Daha da yakından bakarsak, çekiçlerin çelik

işleri ve gemi yapımında kullanılan perçin çekici olduğunu görüyoruz. 1903 yılında armaya eklenen şato, Green Street Hooligans filminden de hatırladığımız Green Street House veya Boleyn Şatosu.

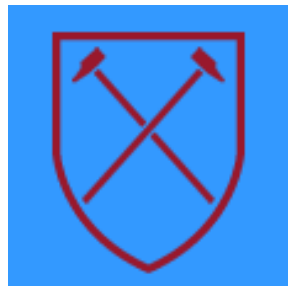
Şato ile birlikte bir isim önümüze çıkıyor. West Ham tarihine uzaktan yakından ilgili herkesi ilgilendirecek biri: Anne Boleyn. 1533'den 1536'ya kadar İngiltere Kraliçesi olan Anne, Kral 8. Henry'nin eşi idi. Onun evliliği, sonra evliliğinin kilise tarafından iptal edilmesi, doğan ve düşürdüğü çocukları ve en sonunda başı kesilerek idam edilmesi sonucunda başlayan politik ve dini ayaklanmalar İngiltere'nin reform sürecinde etkili olmuştu.

Boleyn Şatosu'nun 8. Henry'nin ikinci kraliçesi ile gizli gizli bulunduğu yer olduğu konusundaki inanışlar, burayı reformistler ve Kraliçe Anne Boleyn hayranları tarafından bir kutsal mekan yapmış durumda.

1990'ların sonlarında Londra'daki tasarım ajansı Springett Associates tarafından yeniden yapılan tasarımda, daha genişletilmiş sarı bir şato var. Bu armada sivri çatılar gitmiş, şato daha çok

1923 FA Cup Final

1950

1958

Disneyland'daki Uyuyan Güzel şatosunu anlatır hale getirilmişti.

2001/02 sezonunda biten ve Boleyn Ground Stadi'nin çehresini değiştiren tadilatlardan sonra 'şato' giriş kapısında yerini almış ve yapı ile neredeyse birleştirilmişti. Stadin görünüşünün en önemli unsurlarından biri iki şato kulesi, hem kulübün önemli ikonları haline gelmiş, hem de stadin iç dekorasyonunda da kullanılmıştı.

Taraftarların Temmuz 2014'de Olimpiyat Stadi'nda kullanılmaya başlamak üzere oy verdikleri yeni armada ise şato yok. Yeni armanın tasarımcıları yenilenen logonun West Ham efsanesi Bobby Moore'un zamanında kullanılan armaya özellikle benzetildiğinin altını çizdiler.

Armanın şekli, HMS Warrior savaş gemisinin gövdesidir. İngiliz donanmasının ve Thames Ironworks tersanesinin yaptığı ilk zırhlı savaş

gemisidir. 1860'da suya indirilen gemi halen Portsmouth'da müze olarak gezilebilir.

West Ham kulübünün 1895'de tersanenin futbol takımı Thames Ironworks olarak kurulduğunu, 1900'de West Ham United adını aldığını hatırlatalım.

Bilic yönetimindeki yeni kadro, yeni arması ve yeni stadi ile Premier Lig'de gitgide daha zirveye yakın sezon sonları hedefliyor. Şatosunu kaybetmiş arması bazılarının hoşuna gitmese de, kendini Londra takımı olarak lanse etmelerinin, uluslararası bir marka olma niyetlerini iyice ortaya koyduğunu görmek gerek.

West Ham United, Green Street'den uzaklaşarak, yeni zırhlı gemisi ile açık okyanuslara doğru yol alıyor. Gemini üzerindeki yeni armasının getireceklerini elbette en yakından takip ediyor olacağız.

AYAĞA

RANGERSLI

KALKMAYAN

OLSUN!

ERDEM ÖZDAMAR

Ayağa ayağa, bütün stad ayağa!

Türkiye tribünlerinde çokça duyduğumuz bu tezahüratı Ada'da duymamız, yaşamamız hiç de olası değil. Zira, özellikle Premier Lig'de ayakta maç izlemek kati suretle yasak.

Ayakta maç izlemenin yanısıra, maç esnasında ayağa kalmak da, kombine iptallerine kadar yaptırımlara varan bir yasak. Premier Lig tribünleri, sürekli ayağa kalkarak maç izlediği için iptal edilen koltuklarla dolu.

Eğer bir Premier Lig kulübü kombinesi almak isterseniz, elbette ki bu iptal edilen yerleri satın alma şansınız olabiliyor. Kulüpler, iptale uğrayan koltukları yeniden satışa çıkarma yetkisine sahipler.

Yine kombine kurallarına göre, kulüp, eğer isterse sizin kombininizi geçici süre ile de bloke edebiliyor. Ayağa kalkıp izlediğiniz bir Watford maçı yüzünden Manchester United ve Arsenal maçlarını kaçırabilirsiniz. Bunu kim ister ki?

İngiltere'de tüm bunlar olurken İskoçya'da devrim niteliğinde bir karar çıktı. Celtic kulübü, evi Celtic Park'ta "rail seat section" açtı. Yani, ayakta tribün.

Bu tribün İngiltere'de ilk. Bölüm demek de doğru bir ifade olabilir. Bu ayakta alanın kapasitesi 2.600 olarak planlandı.

İskoç kulübü, resmi sitesinden yeni sezon öncesi bu yönde bir çalışma planlandığını duyurmuştu. Bunda asıl amacın tribünlerin Avrupa'daki muadillerinde olduğu gibi saha içine verdiği desteği arttırmak.

Evet, kabul edelim ki oturarak maç izlemek bir hayli keyifli, ama evinizdeyseniz. Stadyumda ise bu iş bir hayli sinir bozucu olabiliyor. Kimse oturduğu yerden şarkı söylemek istemez. Ayakta tribünün Celtic Park'taki açılma sürecinden önce biraz daha geriye gidelim. İngiltere'de de zaman zaman ortaya çıkan tartışmalara bir göz gezdirelim.

Almanya ve İtalya tribünlerinde, lig maçlarında

koltuklar sökülüyor ve stadyumun belirli noktaları ayakta tribüne dönüştürülüyor. Buna verilebilecek en iyi örnek tartışmasız Borussia Dortmund'un evi Signal Iduna Park, yani Westfalen'ın efsane kale arkası. O görkemli kareografileri yapan sarı duvar, Bundesliga'da koltuksuz hale bürünüyor.

Bu konuyu İngiltere'ye getiren de sarı duvar örneği oldu. Premier Lig kulüpleri lig maçlarında taraftarlarının oyunun içine daha çok dahil olması ve tribünlerde gerek görsel gerekse de işitsel şovların nitelik ve nicelik olarak artması için böyle bir öneriyi gündeme getirdiler.

Hillsbrough felaketiyle modern futbolun ve günümüz Premier Lig'inin temelleri atılmışken, eskiye dönmek, radikal bir karar. Tribüne haddinden fazla alınan insanlar, kapılarda, turnikelerde sıkışanlar ve hayatını kaybeden 96 kişi. Bir daha böyle bir facia yaşanmasın diye kapasitesi belli tribünler, gireni çıkını kontrol edebilecek sistemler, ne eksik ne de fazla basılan biletler ve daha bilinçli seyirciler. O beladan doğan bu denli büyük bir dünya.

Kaldı ki, ayakta tribünlerin tamamen ve resmen ortadan kalkması da 1994'ü bulur. 1989'daki felaketten sonra, Premier Lig'in de başlamasından kısa süre sonra İngiltere genelinde tüm tribünlerin koltuklu ve oturma düzenli olmasına karar verildi. İskoçya, o zaman çıkan bu yasaya bağlı değildi ancak onlar da zaman içinde bu kurallara uyum sağlamaya ve kendi legal kurallarını uygulamaya başladılar.

Adalılar, lig maçlarında ayakta tribünü yeniden uygulama fikrini ortaya attığında buna ilk karşı çıkan Liverpool oldu. Hillsborough'yu yaşayan Merseyside kulübü her ne sebeple olursa olsun bu fikri hayata geçirmeyeceğini bildirdi.

Liverpool'un "siz kafanıza göre takılın" tavrı elbette ki diğer kulüplerin istedikleri gibi atılabilecekleri anlamı taşıyor. Premier Lig'de mücadele eden 20 kulübün tamamının bir fikri onaylaması veyahut reddetmesi ile uygulamalar yürürlüğe giriyor. Dolayısıyla, Premier Lig için ayakta tribün fikri de rafa kalkmış oldu.

Manchester'ın iki kulübü ve o zamanlar Premier Lig'de olan Aston Villa, stadlarında belirli alanlarda kademe kademe bu tribünü açmayı ve denemeyi önermişti. Fakat onların da hevesleri kursaklarında kaldı.

Rail seat işinden olumlu netice alamayan Manchester United kulübü, geçtiğimiz sezonlarda Old Trafford'da çok hummalı bir çalışmaya girişti. Stadyumun akustiğini ölçmek ve hangi alanlardan, daha fazla ses alabileceklerini öğrenmek ve belirlemek amacıyla bu işin profesyonelleriyle çalıştılar.

Kırmızı Şeytanlar'ın akıllarına gelen şeytanlık, "bilhassa önemli maçlarda" saha içine çok daha fazla etki edebileceklerine inandıkları taraftar gruplarını, Old Trafford'ın akustiğinin daha iyi olduğu yerlerine yerleştirmek.

Şu an için bu fikri uygulamaya koymadılar ancak Old Trafford'da çeşitli düzenlemeler de yapılmıyor değil. Stadda olduğu kadar tabii ki takım da bir hayli değişti. David Moyes yönetimindeki United zamanında ortaya bu fikirler atılıyordu. Bu yazı kaleme alındığı vakitlerde Moyes, Sunderland'in başında.

Peki, diyelim ki herkes kabul etti ve ayakta tribün uygulaması hayata geçti. Nasıl olacak bu düzenlemeler?

Öncelikle İngiltere'deki pek çok stadyumun fiziki olarak buna hazır olduğunu söyleyelim.

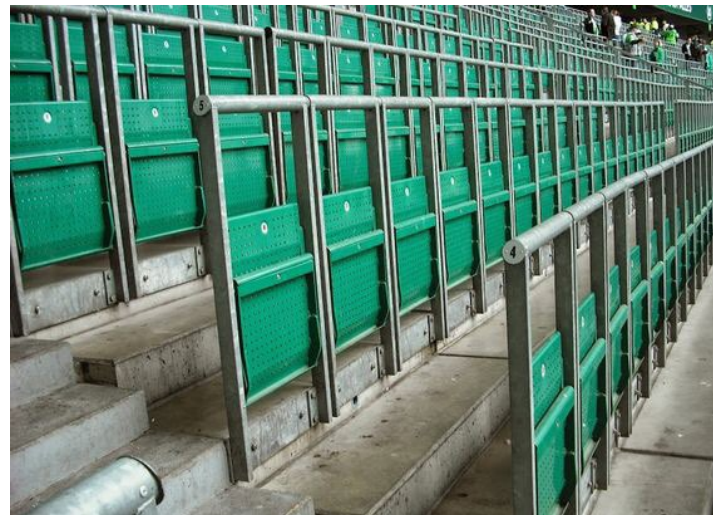
Ayakta maç izlemek futbol maçlarında yasak olsa da, rugby maçları için taraftara böyle bir kısıtlama söz konusu değil. Hal böyle olunca da hem rugby hem de futbol müsabakalarına ev sahipliği yapan stadyumlar zaten bu sistematik üzerine düzenlenmiş durumda.

Rail seat, yani ayakta tribünlerde koltuklar açılır kapanır vaziyette. Tribünlerde güvenlik amaçlı demir bariyerler mevcut ve koltuklar da o güvenlik bariyerlerine entegre şekilde yerleşik vaziyette. Futbol maçlarında yerinizi bulup oturduğunuzda demirler sizin oyunu izlemenize mani olmuyor.

Rugby maçlarından önce, stadyum görevlileri tüm koltukları oyun esnasında açılmayacak şekilde metal vidalar ile sabitleyor. Bu şekilde hem koltukların sağlamlığı muhafaza ediliyor, hem de rugby seyircisinin oyun izleme keyfini engelleyebilecek fiziki şartlar ortadan kalkmış oluyor.

Celtic kulübü, stadyum çalışmalarını yürütürken Glasgow kent meclisinden ve İskoçya Futbol Federasyonu'ndan yetkililerle

beraber çalışmalarını sürdürdü. Kent meclisi, stadyumda yürüttüğü çalışmalarda iki önemli husus üzerinde ehemmiyetle durdu. Bunlardan birincisi, ve dahi en önemlisi güvenlikti. Gerek yönetimle gerekse de taraftarlarla beraber yapılan çalışmalar neticesinde, Celtic kulübü tribüne girecek her taraftarın güven içinde maç izleyebileceğinin ve başka alanlara ve kişilere zarar vermeyeceğinin garantisini verdi. Zaten taraftarların da bu denli istekli olduğu bir olaya bu denli uyumlu çalışmanın olumsuz sonuç vermesi beklenmezdi.

İkinci konu ise istek. İdari kısım, kulübün bu isteğinin halen güncelliğini koruyup korumadığı, fikirlerin değişip değişmediği konusunda da hummalı bir çalışma yapmaktan geri durmamış. İlk defa böyle bir şeyi dillendirdiğinden beri geçen zaman içinde gerek yönetimin gerekse de taraftar gruplarının düşüncelerinde bir değişiklik olmamış. Bu da süreci daha da hızlandırdı.

Celtic kulübü, futbolun artık global bir hal aldığını ve insanların da stadyumlarda ayakta maç izlemek gibi istekleri olduğunu söylüyor. Taraftarlar ayakta daha yüksek sesle şarkı söyleyebilirler, daha yüksek sesle bağırabilirler, dans edebilirler, hareket edebilirler, saha içine daha fazla reaksiyon verebilirler. Yeşil beyazlıların bu gerekçeleri doğrultusunda bugün Celtic Park'ta 2600 kişilik bir tribünde koltuk yok.

16 Temmuz 2016 tarihinde 2016-17 hazırlıklarını sürdüren Celtic, evinde Wolfsburg ile karşı karşıya geldi. Sahadan 2-1'lik skorla galibiyet çıkaran İskoç ekibi için bu maçın önemi ayakta tribünün ilk kez uygulandığı maç olmasıydı.

2600 kişi, 90 dakikayı kendilerine korner bayrağının yanındaki köşede ayrılan tribünde, ayakta ve güvenle izledi. Zaten kulüp de stadyumdaki bu bölümü "Safety Stand" olarak adlandırdı, "Ayakta ve Güvenli".

Celtic Park'taki bu alan Avrupa kupası maçları ve eğer olursa İskoçya milli takımının oynayacağı maçlarda yine koltuklu tribüne dönüştürülecek. Son bir güzellik daha. Taraftarının isteğini geri çevirmeyen ve az da olsa bu alanı yaratan kulüp, 2016-7 kombine bilet fiyatlarına da zam yapmadığını duyurdu.

Bu sezon uzun bir aradan sonra Old Firm izleyeceğiz. Bakalım bu tribün derbiye nasıl etki edecek?

RÖPORTAJ: ZİYA EREN

M. MERT ARTUN

AdaFutbolu'nunbusayısındaKayserierciyesspor başkanı Ziya Eren'e konuk olduk. Konumuz ise bu yılın başında satın aldığı İngiltere League Two kulübü Crawley Town'du. Ziya Başkan bizlere dobra dobra ve ders çıkarılması gereken açıklamalarda bulundu. Lafı çok fazla uzatmadan aradığı mutluluğu İngiltere'de bulan futbolsever bir yatırımcıya bırakalım sözü;

Crawley Town'un Patronu Ziya Eren;

- Neden Crawley Town?

10 yıldır Türkiye'de yöneticilik yapıyorum, 2006'nın sonundan beri. Türkiye'de ağzınızla kuş tutsanız takımınızı bir yerlere getiremiyorsunuz, birileri, bir şeyler mutlaka mani oluyor. Hep bir şekilde önünüz kesiliyor ve soğutuluyorsunuz. Kayseri Erciyesspor için resmi ve legal olarak cebimden harcadığım para Aziz Yıldırım'ın Fenerbahçe için veya Yıldırım Demirören'in Beşiktaş için zamanında harcadığı paradan daha çoktur. Çok iddialı olarak belirtiyorum, bugüne kadar Türkiye'de cebinden en çok para harcayan

başkan benim. Ancak, maalesef bir başarı elde edemedim. Edemiyorsunuz, ettirmiyorlar. En basit örneği Beşiktaş ile oynadığımız ve kaybettiğimiz Türkiye Kupası finali. Hakem İsmet Arzuman'ın maçtan sonra özür dilemesi, kupanın ertesi gün dönemin federasyon babasına, hastaneye gitmesi, vs...

Avrupa'da bir kulüp arayışım uzun zamandır vardı. İngiltere'yi hayal dahi edemiyorduk, ütopyaydı İngiltere bizim için. Tamamen tesadüf eseri, böyle bir kulübün satılık olduğu ortaya çıktı. Üzerine yoğunlaştık, çok istediğimiz bir şeydi. Çok uzun zaman aldı sürecin tamamlanması, ben BBC'ye verdiğim demeçte de aynı açıklamada bulundum. 4 tane resmi davetli olarak, 6 tane de taraftarların arasında maçını izledim Crawley Town'un. Taraftarı gördüm, ortamı gördüm ve inanamadım. Düşünün, bir maçınıza neredeyse stadınızın üçte birini dolduran rakip taraftar geliyor ve maçta polis yok, stewardlar çalışıyor. 70 yaşında hanımefendiler beyefendiler, en güzel kıyafetleri ile maça geliyor, yemeklerini yiyor, şarkılar söylüyor, yenmiş ya da yenilmiş. Olaya

bir maçtan öte bir aktivite, bir eğlence olarak bakıyorlar.

Ben maç öncesi gittiğimde, kulübün taraftarlarının maç öncesi toplandıkları barda daha benim kulüple ilgilendiğim hiçbir kanalda resmen açıklanmadan, görüşmeler sürerken beni takip ediyorlar, tanıyorlar.

Ben Türkiye’de alt ligler, üst ligler hepsini yaşamış biriyim, Türkiye’de bir başkan olarak stadın önünde, ya da yönetici olarak stadın önünde dolaşsam kimisi sizden bilet ister, kimisi forma ister kimisi de para ister. Onların ise en fazla istediği bazen benimle fotoğraf çektirmek.

İngiltere Futbol Federasyonu beni çok uzun süre araştırdı, bu kulübün içine girerse, kulübü çevirebilecek finansal gücü var mı, Ziya Eren bunun altından kalkabilir mi, uzun süre araştırdılar. Türkiye’de ise herhangi birisi çıkıp bir kongrede başkan adayı olduğu zaman oyları alıp seçilebiliyor kolaylıkla. Yurtdışında özellikle İngiltere’de durum bundan çok farklı yürüyor. Bir bütçe veriyorsunuz, verdiğiniz bütçeyi aşacak

olursanız o parayı önce federasyona yatırmanız lazım.

- Crawley Town’daki hedefleriniz neler?

Bir anda olması mümkün değil. 2016 Nisan ayında görevi devraldık. Attığımız adımlar doğru çıkar, yaptığımız ciddi yapılanma meyvelerini verir ve bizi haklı kılırsa 3-4 yıl içinde League One’a oradan da yine 3-4 yıl içerisinde Championship’e çıkmayı planlıyoruz, hedefliyoruz.

Crawley Town’u Championship’e çıkartmak için elimizden gelen desteği yapacağız. Bu arada bizden önce de özellikle bu kulübü almak üzere, İngiltere piyasasında hakim olan Çinliler ve Araplar, kim niyetlendiyse önce gidip yerel yönetimden destek talebinde bulunmuşlar. Ancak biz bu işe girerken yerel yönetimden hiçbir talebimiz olmadı, akabinde biz kulübün resmi işlemlerini tamamlayıp satın almayı gerçekleştirince bu sefer belediye bizden randevu talep etti, “tanımak istiyoruz sizi” dediler.

Crawley, Londra’nın bir ilçesi gibi düşünülebilir.

Merkeze yakın, bize de özellikle cazip gelen taraflarından birisi bu oldu, Gatwick havalimanına da 1.8 mil mesafede Crawley. Heathrow havalanını büyütemeyecekleri için İngiliz hükümeti Gatwick'i büyütme kararı aldı ve Crawley'in de aynı oranda önemini artmasını bekliyoruz.

Belediye bizimle yaptığı görüşmede "herkes önce bizim kapımızı çalıyordu, ancak siz bizimle hiç görüşmediniz, biz de merak ettik" dedi ve özel bir sebebi olup olmadığını sordu. Verdiğimiz yanıt ise "biz kendi imkânlarımızla ne yapabileceğsek o işlerin altına girdik, sizden herhangi bir destek istemiyoruz" oldu...

İngiltere mental olarak da Türkiye'den çok farklı. Bugün ülkemizde en mütevazı teknik direktörle anlaştığınızda dahi en az 5 tane yardımcı hoca talebi olur. Bu sayının 24'e çıktığı kulüpler olduğunu biliyorum. Ben Londra'daki kulübümde hoca ve yardımcısı dışında bir şey olmadığını

bir önceki dönemden de şu anki dönemden de biliyorum. Personel anlamında çok ciddi bir yapılanma var Türkiye'de, özellikle belediyelere bağlı kulüplerde. İngiltere'de böyle gereksiz bir yapılanma yok.

Crawley Town'da futbolcu kendi imkanları ile, otobüs, metro, taksi, antrenmana geliyor, çalışmasını tamamlıyor, duşunu alıyor ve gidiyor. Türkiye'deki gibi 5 yıldızlı otel seviyesinde yemekhaneler, oteller, masörler, bakımıcılar yok. Olaya tamamen profesyonel bir bakış açısı hâkim.

Kısaca Türkiye'de fakirler maça gidiyor, zenginler top oynuyor, orada da zenginler maça gidiyor, fakirler top oynuyor. İşin özü bu, özellikle alt liglerde durum böyle. Türkiye'de bu durumun en başta suçluları bizleriz, kulüp yöneticileri. Türkiye'de bazı insanlar kulüp başkanlığını meslek haline getirebiliyor maalesef. Ülkemizde kulüp başkanlığı yapmanın da bir kriteri olması lazım ve başkanların da vergi levhalarının iyi denetlenmesi lazım.

10 senelik yöneticiliğimin 3 senesi Süper Lig'de, 7 senesi bir alt ligde geçti. İki ligin de bütçelerini ve sabit gelirlerini çok iyi biliyorum. Futbol eğer bir yarışsa, eşit şartlarda başlaması ve devam etmesi lazım bu yarışın. Aynı statüdeki bir ligde bir kulüp 40 lira harcarken diğer kulüp 4 lira harcıyorsa burada bir tezatlık var. Bunlar çok iyi incelenmesi ve irdelenmesi gereken konular. Türk futbolunun gidişatı bana göre çok kötü. Çözülmesi gereken çok fazla sorunumuz var. Yönetenler maalesef hep tribüne oynuyor, sıkıntı burada.

Taraftar istediği için transfer yapan kulüplerimiz var, en başta suçlu yöneticiler olarak bizlerde, akabinde de o vasfa haiz olmayan hocalarda, futbolcuları bu hale de bizler getiriyoruz. Taraftarlar da süttten çıkmış ak kaşık değil. Çok basit bir anımı paylaşmak istiyorum. Bir Rizespor deplasmanındayız, onlar lider, biz ikinci sıradayız. Maçın sonlarına doğru Rize galip ve üst lige çıkmayı garantiliyorlar ancak tribünler

hala “yönetim istifa” diye bağıyor.

Ben Crawley’de kendi sahamda maç kaybetsem dahi ki elbette futbolda kaybetmek de var kazanmak da, hiçbir olumsuz tepki ile karşılaşmadım. Beni en fazla mutlu eden şeylerden birisi, ben maça gittiğim zaman, oradaki yöneticilerimiz geleceğimi duyuruyor sosyal medyadan. Taraftarlar fes takıyor, Türkçe bana “merhaba” diyorlar. Stadyumda Türk bayrağı asılıyor, bunlar çok önemli ve hoş şeyler. Ülkeme bunları yaşatmak benim için büyük bir gurur. Ama hiçbir zaman ün peşinde değiliz, un peşindeyiz. Önemli olan bir şeyleri başarmak. Crawley Town’un başkanı olarak halimden çok memnunum, çok mutluyum ve çok da eğleniyorum. En kötü 3 haftada bir de maçlara gitmeye çalışıyorum. İnşallah bundan sonrası da takımımız için iyi olur. Kulübü sahiplendim. Türkiye’de de ne olursa olsun bir şekilde tüm

kulüplerin şirketleşmesi lazım.

Ülkemizde 3 ayda 9 kongre yapan kulüpler biliyorum, ortalama başkanlık süresi 1.8 yıl ki bu süre bile çok az. Bir başkan geliyor, borçlanıyor, kulübü mahvediyor ve gidiyor... Bunlara da kimse bir yaptırım uygulamıyor, bir sonraki seçimde ibra oluyorlar, iş bitiyor. Bu durumun değişmesi lazım.

- Biraz da futbol konuşalım, sezon başı Dermot Drummy’yi göreve getirdiniz, bu atamada sizin etkiniz ne kadar oldu, merak ediyoruz.

Chelsea’de altyapı hocalığı yapmış tecrübeli bir isim Drummy. Genç oyuncuları yetiştirip kendi kurduğunuz kadro ile 2-3 yıl içinde başarıyı mı hedefliyorsunuz?

Hoca konusunda tüm sorumluluk bende; önüme sunulan tüm alternatiflerle bizzat görüştüm. Son elemelerden sonra 3 isme düştü aday sayısı, Drummy’nin gözlerinde başarıya açlık ve birinci adam olduğunda kendisini gösterebilme heyecanını gördüm. Bugün itibari ile Avrupa’nın en fazla transfer yapan kulübüyüz. 17 yeni isim takıma katıldı. 2 isim daha alıyoruz ve toplam 19 yeni oyuncu olacak. Bu bir riskti ancak ilk maçımızda kuvvetli bir rakibe karşı alınan galibiyet bizi heyecanlandırdı.

*Röportaj yapıldığı zaman sezonun ilk maçı oynanmış ve Crawley Town, Wycombe’yi 1-0 mağlup etmişti. Yazı yayına hazırlanırken ilk 6 maçta toplanan 8 puanla ligde 13. basamakta takım.

Bugüne kadar Crawley Town’da özellikle son senelerde ölü toprağı serpilmiş gibi bir hava vardı. Kulüp başkanı her ne kadar kulübü çok sevse de yeterince ilgilenemiyordu, finans anlamında destek veremiyordu ve başta teknik heyet olmak üzere vakit geçirmeye gelen oyuncular ağırlıktaydı kadroda. Biz bu durumu tamamen ve kökten değiştirdik, bu sene aldığımız oyuncuların içerisinde Avrupa’dan çok

YENİ TEKNİK DİREKTÖR DERMOT DRUMMY

transfer var. Daha genç bir kadromuz var, kendi oluşturduğumuz kadromuz ile kısmet olursa üst taraflara gitme hedefindeyiz. Bize göre bu seneki en büyük transferimiz hoca, Dermot Drummy.

Kulüp yönetimi Selim Gaygusuz'da, futbolun içinden gelen bir isim. Tüm oyuncuların transfer süreçlerinde hoca ile istişare halindeyiz. Yönetim, scout ekibi ve teknik direktör beraber istişare ederek doğru oyuncuyu seçmeye çalıştık. Gönül isterdi ki bu kadar güzelliğin yanında Türkiye'den de oyuncuları orada oynatabilelim ama çalışma izni alma şansımız yok.

Amerika'yı yeniden keşfetmeye gerek yok, bir sistemi örnek alacakları onu misyon edinip izlemeliyiz, 5 ayrı yerden örnek alınca sonuç kötü oluyor. Türkiye için konuşuyorum, Avrupa'nın ya da Dünya'nın futbolcu çöplüğü oluyoruz. Bunların engellenmesi lazım. İngiltere'de AB dışı oyuncuları alabilmeniz ya çok yüksek bedelle transfer edeceksiniz ya da milli takımın

maçlarının 80%'inde oynamış olacak.

Biz geçen yıl 2 tane Nijeryalı oyuncu transfer ettik Kayseri Erciyes'e, özel seçilip, defalarca izlenmiş oyuncular. 6 günde bizim scout ekibimiz 28 maç izledi. 500 kişi içinde sadece 2 oyuncu bulabildiler. 2 oyuncu da Nijerya milli takımına seçildi bizde oynarken. Birisini Rizespor'a verdik bu sene. Bir diğeri de Nijerya'yı temsilen Olimpiyat kadrosunda. Bir transfer için hassasiyet gösterip, emek verirsiniz karşılığını alıyorsunuz.

- Stadyumu da sormak istiyoruz size, Broadfield'in isim hakkı 2018'e kadar satılmış görünüyor.

2017 sezonunun sonunda bitiyor isim anlaşması. Gelirimizin Türkiye ile kıyasladığımızda en büyük farkı seyirci geliri, çok ciddi bir seyirci geliri var. 10 yılda Türkiye'de 35 bin kişilik Kayseri stadından topladığımızın gelirin fazlasını 1 yılda 6.500

kapasiteli Crawley Town stasından alabiliyorum. Checktrade ile bizden önce yapılmış bir sponsorluk anlaşması var. Bunu bozma lüksümüz yok. Kurumsal bir firmayız. Akitlerin peşindeyiz, devam ettireceğiz. Stadyumun konumu itibari ile Türkiye'den özellikle havayolu şirketlerinden çok daha fazla rağbet olması lazım. Gatwick havalimanının tam geçiş noktasındayız. Otobandaki tabelalarda bile stadyumun sponsor ismi yer alıyor. Takım League Two'da olmasına rağmen yine aynı şeyi söyleyeceğim ama gelirimiz 10 yılda Kayseri'de siyasi destek de dahil olmak üzere topladığımızdan daha fazla. Federasyondan da ciddi anlamda bir gelirimiz var İngiltere'de. Bütçemizin yarısını da yayın gelirleri oluşturuyor. Kalan yarısının 30'una yakını seyirci ve sponsorluk gelirleri yani benim finanse ettiğim kısım çok düşük. Türkiye'de harcadığının 10'da birini dahi harcamıyorum Crawley Town'da ve değer görüyorum. Havaalanında pasaport memuru giriş nedenini sorduğunda "Crawley Town" dediğimde "ben sizi biliyorum" diyor.

Türkiye'de ben bunu 10 yıldır yakalayamadım.

Biz bu yıl itibari ile kulübe yatırım da yaptık, hoca ile birlikte ilk toplantımızda bizden ne gibi istekleri olur diye düşündüğümüzde hocanın geldiği takımlardaki seviye olmasa da oyuncuların yaşam alanlarının iyileştirilmesi konusunda bizden destek istedi. 4-5 yıldır kulübe yatırım yapılmamıştı biz aldığımızda, bayağı bir yıpranmıştı tesisler. İlk olarak futbolcuların yaşam alanlarına ciddi bir yatırım yaptık, düzelttik. Daha sonra bir restaurantımız var, orayı düzelttik çünkü taraftarın kulübe geldiğinde bir değişiklik görmesi lazım, çok ciddi para harcıyorlar maça geldiklerinde.

Sosyal medyada da ilgiden memnunum, twitter kullanmaya başladım son birkaç yıldır, Erciyes taraftarı olarak 500'ü geçmedi takipçi sayım ama şu andaki 2500 takipçimin 1800 tanesi Crawley Town taraftarı. Bir şekilde olumlu ya da olumsuz İngiltere'de size tepkilerini iletiyorlar. Türkiye'de

benden twitter üzerinden iş isteyenini bile gördüm. Bizim kulübe son dönemde yapmış olduğumuz yatırımlar özellikle belediyenin dikkatini çekti. Belediye ile görüşmelerimiz sürüyor, 7 yıllık kontratımız vardı stadla ilgili, şu anda bize 125 yıllık yeni kontrat öneriyorlar, bunlar çok önemli gelişmeler. Siz bir adım gelerseniz, karşınızdaki sizin niyetinizi anlarsa çok fazla destek oluyor. Biz de belediyenin önerilerini değerlendiriyoruz, kulübün ederini yükseltmek için elimizden gelen gayreti gösteriyoruz ki çok kısa zamanda çok güzel şeyler olacak diye tahmin ediyorum. Muhtemelen maraton tribünün yenileceğiz. En basitinden stadyumda bir skorboard yoktu biz o sorunu da çözdük.

Türkiye'den özellikle yurt dışında futbol oynamış ve şu anda teknik adamlık yapan isimler benimle temasa geçti ve bize Crawley'de çalışma şansı tanıyın dediler ancak bizim öyle bir niyetimiz yok. Bazı adımları çok dikkatli atmak lazım, İngiltere'de Arap yatırımcılar, Asyalı yatırımcılar kulüp aldıklarında renkleri değiştirmekten isim değişikliğine kadar pek çok olayla gündeme geldiler ve biz taraftarların bu gibi korkularını yendik ve bunun rahatlığını taşıyoruz, bu korku

vardı en başlarda. İsim, amblem ya da renklerle ilgili bir tasarrufumuz olup olmadığını çok fazla merak ediyorlardı. Bunları yaşamışken dengeleri birden değiştirmek lazım, adım adım gitmek lazım. Türk bir teknik kadro ile devam etmek içerisinde eğer şartlar da izin verirse biz Türkler'in adını daha fazla ön plana çıkarmak için yapılabilecek ne varsa yapmayı deneyeceğiz. Bazı değişiklikleri metazori ve dayatma ile yapmaktansa zaman içerisinde, taraftara hoş gelecek adımlarla yapmayı ilke olarak benimsedik. Sezon başı belediye ile yaptığımız toplantıda da onlardan talebimiz olmadığını ancak eğer şehrin marka değerini yükseltebilirsek, takımı League One'a Championship'e taşıyabilirsek ve bunun da Crawley'e olumlu katkısı olursa bunun bedelini o zaman isteyeceğimizi belirttik. Onlar da çok ılımlı yaklaşıyor, bazı şeyleri istemiyor ve yaptırman da zamanı var ancak şu anda çok erken. Bizim hedeflerimizden bir tanesi de Londra'da yaşayan Kıbrıs kökenli futbolseverleri Crawley Town'a çekebilmek. Şu anda çok güzel günler yaşıyoruz, ve Crawley Town adına gelecekte umutluyuz.

“Dixie” Dean, England’s greatest goal-scorer, says the Wix flavour is excellent

He writes :

“I would recommend young footballers who feel they are entitled to an occasional cigarette to smoke nothing but Wix. If they keep to Wix they will have no cause to complain that smoking interferes with their general fitness. Wix Cigarettes have never affected my throat or prevented me from keeping my eye in when I am shooting for goal. And their flavour is excellent—the best I know.”

Dixie Dean

You will find, just as “Dixie” Dean did, the added pleasure that is yours when you smoke Wix. A richer, smoother, mellower flavour. Flavour of the world’s finest tobaccos fully matured and then toasted—an extra process that takes out all the harshness—all the bite.

No Throat Irritation—No Cough
TOASTING DOES IT

J. WIX & SONS, Ltd., 174-5-6, Piccadilly, London, W.1, Manufacturers.

Bir zamanlar sigara reklamlarında efsane futbolcular vardı... Dixie Dean, genç futbolculara kendisinin de içtiği sigaraya öneriyor bu reklamda

TESTİ... NE?

EDİP URAS

Testimonial.

Kelime anlamı eskilerin deyişi ile sitayiş demek. Yani övgü, ödül, takdirname.

İngiltere'de oynanan ve bizdeki jübile kavramından farklı bir deneyim. Testimonial sonrası futbol devam edebiliyorsunuz. Örnek mi? Wayne Rooney.

Manchester United ve İngiltere Milli Takım kaptanı Wayne Rooney, kulüpte tamamladığı 12 yılı, eski takımı Everton ile yapılan bir maçla taçlandırıldı.

Felaket bir maç oldu. Old Trafford'daki 60bin taraftar ilk yarıda pozisyonuz bir maç

izledi. İkinci yarıda sık sık yapılan oyuncu değişikliklerinden sonra maç da kalmadı. İki takım soyunma odasına 0-0 ile döndü.

Peki, testimonial maçlarının amacı nedir? Çok da para kazanmadığı futbolu bırakan futbolcuya, daha sonraki hayatında çok ihtiyacı olan kaynağı sağlamak. Artık haftada yüzbinler kazanan futbolcular için bu gösterilere gerek var mı?

Çok anlamlı ve mantıklı bir soru. Cevabı da bizce açık. Elbette ki hayır.

Ancak, yine de futbolcuların kısa bir süre öncesine kadar, mesela benim çocukluğumda (kısa bir süre mi dedim) o kadar da zengin

WAYNE ROONEY
FOUNDATION

TESTİMONIAL MATCH

MANCHESTER UNITED v EVERTON

MAN UTD v EVERTON
WEDNESDAY 3RD AUGUST 2016, KICK-OFF 8PM
OLD TRAFFORD

olmadığını, hatta o zamanlar top oynamış birçok oyuncunun bugünlerde kuruş parası olmadığını hatırlamak gerek.

İngiltere’de testimonial geleneği, aynı kulüpte 10 yıl ve daha fazla oynayan oyuncular için emeklilik ikramiyesi oluşturmak için başlatıldı. Artık özellikle büyük takımların oyuncuları için yapılan testimonial maçları, taraftarın ve kulübün emektar oyuncusuna saygı gösterisinden ibaret.

Futbolcular eskiden çalışan sınıfın kahramanıydılar. Şimdi o gün hangi spor arabasına bineceğine karar veremeyen, çalışan sınıfın rüyalarına giremeyecek manken ve yıldızlarla paparazziye poz veren kişiliklere dönüştüler.

Akla gelen soru şu: İngiltere’de futbolcular ne kadar kazanıyor?

2014/15 sezonu rakamlarına göre bir futbolcunun ortalama yıllık maaşı:

Premier Lig’de 1,7 milyon pound
Championship’te 324 bin pound
League One’da 70 bin pound
League Two’da ise 40 bin pound.

İngiltere’nin ortalama hane başı gelirinin aynı dönemde 39 bin pound civarı olduğu bilgisi ile harmanladığımızda rakamlar daha da anlam kazanıyor.

Belki bir sonraki soru da şu olabilir: Ne oldu da zaman içinde maaşlar inanılmaz uçurumlar oluşturdu?

Ada Futbolu sayfalarında daha önce de yer verdiğimiz, yeni kaybettiğimiz Jimmy Hill’in hikâyesinde oyuncu maaşları üzerindeki tavanın kaldırıldığı 1961 yılına değinmiştik. Daha önce haftada 20 pound sınırı olan futbolcu maaşları o andan itibaren roket hızıyla ilerledi.

Fulham’dan Johnny Hayes, haftada 100 pound kazanan ilk oyuncu olmuştu.

İkinci kırılma anı ise 1992 yılında şifreli kanalda yayınlanmaya başlayan ve yeni kurulan Premier Lig’in televizyon yayın gelirleri oldu. Oyun artık küresel bir düzeye çıkmıştı.

Manchester Metropolitan Üniversitesi’nde Uluslararası Spor Tarihi hocası Dr. Gary James, testimonial maçlarının maaş sınırının olduğu günlerde başladığının altını çiziyor.

James hoca o günleri şöyle anlatıyor:

“Bazen dostluk maçları düzenlenirdi ancak çoğu zaman testimonial için bir lig maçı seçilirdi.”

“Stat görevlileri tribünlerin önünde açtıkları büyük bir battaniye ile dolaşır, taraftarlar da bu battaniyenin içine tribünden para atarlardı.”

“Manchester’da bu elbette genelde Manchester derbisi olurdu. 1912’de Kırmızılarla sadece beş yıl oynayan Billy Meredith için yapılan testimonial maçı ilginçtir. Meredith daha önce Manchester City için oynuyordu ve önemli oyuncularından biriydi. Maçta toplanan tüm geliri ona vereceklerini söyledi United yönetimi. Ancak herhalde miktarın çokluğundan olsa gerek, paranın tamamını almadığını iddia eden Billy bir süre sonra yeniden Manchester City’e döndü.”

Şimdi ise bu maçların geliri bağışlanarak değerlendiriliyor. 2002 yılında Sunderland’de testimonial oynayan İrlandalı golcü Niall Quinn, İrlanda Cumhuriyeti ile oynadıkları maçta 1 milyon pound toplamış ve tamamını yardım kurumlarına bağışlamıştı.

Wayne Rooney de Everton maçından gelen geliri yardım olarak değerlendireceğini açıklayanlardan.

TARİHE GEÇEN 5 TESTIMONIAL MAÇI

West Ham savunma oyuncusu Julian Dicks'in 2000 yılındaki testimonial maçında rakip Athletic Bilbao oldu. Maç o kadar sert geçti ki sonunda 17 oyuncunun katıldığı bir meydan kavgasına dönüşerek sonuçlandı.

Newcastle United'in efsane golcüsü Alan Shearer, 2006 yılında Celtic karşısında oynanacak olan testimonial maçından üç hafta önce dizinden sakatlandı. Oynayacak durumda değildi ancak yine de maçın ilk vuruşunu yaptı. Maçın sonlarında oyuna girdi ve son dakikada attığı penaltıyla Newcastle'a 3-2'lik galibiyeti getirdi.

Sunderland'ın golcüsü Niall Quinn, 2002 yılında İrlanda Cumhuriyeti milli takımı ile yapılan maçın ilk yarısında Sunderland, ikinci yarısında ise İrlanda Cumhuriyeti milli formasını giydi. İrlanda maçı 3-0 kazandı ve karşılaşma tarihte hasılatın futbolcuya verilmediği yardım kurumlarına bağışlanan testimonial maçı oldu.

Chelsea'nin eski orta saha oyuncusu Michael Ballack, 2013'de Almanya'da yaptığı testimonial maçına ilginç konuklarla geldi. Didier Drogba, Lothar Matthaeus, Andriy Shevchenko, Philipp Lahm ve efsanevi Formula One pilotu Michael Schumacher maçıta yer aldılar. Ballack'ın dostları takımının karşısında Dünyanın Geri Kalanı 11'i vardı. Hocaları Mourinho idi.

Everton savunma oyuncusu Tony Hibbert 2012 yılında yapılan testimonial maçında daha önce takımı için oynadığı 308 maçıta yapamadığı bir şey yaptı: gol attı. Hibbert, AEK'yı 4-1 yendikleri maçtan sonra attığı frikik golünü 'peri masalı' olarak nitelendirdi.

Kaynaklar:
BBC Sport / Sky Sports

DRAM: CHARLTON ATHLETIC

EDİP URAS

Charlton Athletic, daha önce de hem PremierLigTurkiye.Com hem de Ada Futbolu sayfalarına tanıdık bir takım. 2015 yılının Şubat ayında çıkan 11. sayımızda Erol Umut ile yapılan özel bir röportaja yer vermiştik.

PremierLigTurkiye.com sitesinde bu yılın Şubat ayında yer alan bir haberimiz ise şöyleydi:

Charlton Athletic kulübü CEO Katrien Meire'nin istifasını içeren sahte bir mektubun Ticaret Odası'na (İngiltere'de Companies House) gönderilmesi üzerine endişeli olduğu açıklamasını yaptı.

Taraftarlar 31 yaşındaki Meire'nin kulübü yönetme şekline memnun değiller ve bunu açıkça belirtiyorlar.

Kulübün yazılı açıklaması şöyle:

'Gönderilen evrak sahte. Kulüp durumu inceliyor ve ciddiye alınacak bir sahtecilik olup olmadığı konusunda karar verecek.'

Ticaret Odası mektubu 'iyi niyetle' kabul ettiklerini ve kulübün bildirisiyönünde ödenecek çeklerde sorun çıkmayacağını açıkladı.

Ticaret Odası'nın resmi internet sitesinde yer alan mektupta Meire'nin 5 Aralık itibarı ile görevi bıraktığı bildiriliyor.

Meire, Charlton'da CEO görevine devam ediyor ve mektuptaki imzanın sahte olduğu anlaşılıyor. Evrakta sahtecilik suçu 2 yıla kadar hapis cezası gerektiriyor.

Charlton stadı The Valley'de taraftarlar bir süredir kulüp sahibi Roland Duchatelet'in kulübü satması yolunda protestoda bulunuyor ve Ocak 2014'de aldığı Charlton Athletic'i kötüye götürdüğünü söylüyor. Katrien Meire, kulüp sahibi Duchatelet geldikten sonra göreve getirmişti. 69 yaşındaki Belçikalı işadamı ise kulübün satılık olmadığını ısrarla tekrarlıyor.

GMT (Greenwich Mean Time) ve yaz saatlerinin bol bol konuşulduğu bir dönemde Greenwich'den bir kulübü yeniden konuk etmek istedik. Bu kez futbolun daha acıklı ve gölgeli bir yüzü ile.

İngiltere'de sorumsuz veya gerçekten beceriksiz

kulüp sahiplerinin, köklü çınarları devirdiğini, taraftarın takımına küstüğünü, hatta takımların haritadan silinip yerlerine yenilerinin doğduğunu anlattık sayılarımızda. Charlton'ın hikayesi de gölgesi bol hikayelerden.

Championship'ten League One'a düşen Londra ekibinin başına bu yaz aylarında Russell Slade getirildi. 55 yaşındaki tecrübeli hoca daha önce Cardiff City'yi çalıştırıyordu. Zor bir göreve geldiğini daha ilk günden biliyordu. Takım yeni küme düşmüş, taraftarının güvenini kaybetmişti. Charlton'da yokuş aşağı gidiş aslında 2014 yılında başladı. Ronald Duchatelet adını duyan Charlton Athletic taraftarlarının tüyleri o zamandan beri diken diken oluyor.

Duchatelet, Belçikalı milyoner bir işadamı. Mikro elektronik yanında bir başka merakı daha var; futbol kulüpleri. Tam beş tane takıma sahip Belçikalı. Charlton Athletic'den başka Carl Zeiss Jena, AD Alcornon, Ujpest ve Sind Truidense. Yani, İngiltere'nin yanı sıra Belçika, Almanya, İspanya ve Macaristan'da takımları var. Macaristan'ın köklü kulübü Ujpest dışındaki takımlar alt liglerde mücadele ediyorlar.

Menajer Chris Powell, Duchatelet geldiğinde kulübün kahramanı değil, neredeyse Tanrı'sı niteliğindedi. Belçikalı'nın ilk işi onu kovmak oldu. Powell, Duchatelet'in takıma doldurmak istediği kötü oyunculara karşı geliyordu. Powell futbolculuk hayatında sol bek olarak oynadı. Daha sonra aralarında Leicester City'nin de olduğu takımları çalıştırdı. Halen Championship'te Derby County'de yardımcı menajerlik yapıyor.

İki yılda beş menajer değiştirdi yeni sahip. Jose Riga, Bob Peeters, Guy Luzon, Karel Fraeye ve yeniden Riga. Hepsi birer birer geldi ve gitti.

Küme düşmesinin yanında takımın taraftarı ile olan ilişkisine de büyük zararlar verdi yeni yönetim. Haberimizde de yer alan CEO Katrien Meire, futbol sektörü ile hiç ilgisi olmayan bir avukat. Onun taraftarı müşteri yerine koyması, ciddiye alınmasına engel oldu.

Voice of the Valley fanzin editörü Everitt'in deyişi ile:

'Asla kabul edilmeyecek, asla saygı duyulmayacak ve asla inanılmayacak.'

Daha sonra Duchatelet'nin **'bazı taraftarlar takımın başarısız olmasını istiyor'** talihsiz açıklaması ve bir taraftara gönderilen ve sosyal medya hesaplarında 'daha dikkatli' olmasının yazıldığı mektup geldi.

Yazımızın başında Greenwich'den bahsettik. Charlton Athletic'in evi the Valley stadının olduğu yer. The Valley, 1905'de kurulan takımın 1919'dan beri yuvası oldu. Karanlık bir dönem hariç: 1985'den 1992'ye kadar olan yıllarda Crystal Palace ve West Ham stadlarını paylaşmak zorunda kaldıkları o karanlık günler Charlton Athletic kulübü ve taraftarları için çok kıymetli.

1990'da Greenwich belediye seçimlerinde, sadece Charlton'ın evine dönmesi için lobi faaliyeti gösteren ve politik başka bir amacı olmayan Valley Party, tam 14,838 oy almıştı. Belki belediye meclisinde sandalye kazanamadılar ancak 1992'de Charlton yapılan düzenlemelerden sonra The Valley'e döndü.

Charlton taraftarı için o dönemden beri kupalar ve şampiyonluklar kadar, ve belki onlardan da önemlisi yuvalarında kalabilmek oldu.

Duchatelet döneminde ise artık taraftar küskün.

Geçen sezon 10,278 olan kombine satışı 2016/17 sezonunda 6,297'ye düştü.

Özellikle geleneksel olarak yıllardır takımlarını takip eden taraftarların güven kaybı ve küskünlüğü, yeni menajer Slade'in önündeki en büyük sorunlardan biri. Taraftarların bir kısmı Duchatelet takıma sahip olduğu sürece maçlara gitmeme kararı almış durumda. Oysa Duchatelet'nin satmaya filan niyeti yok.

Geçen sezondan itibaren taraftarların protestoları yoğunlaşarak devam ediyor. Ümitleri, Duchatelet'nin daha önce sahip olduğu Standard Liege'i de benzer protestolardan sonra satması.

Slade'in gelmesi ve sezon başında takıma League One'ı iyi tanıyan oyuncularını getirmesi iyi bir işaret. Yanlışlarından ders aldığı anlaşılan yönetimin yaklaşımı, takım başarısı ile birlikte yeniden kaybolan güveni inşa edebilir.

İlk 5 maçta sadece 8 puan toplayabilen Charlton bir maç eksiği ile 10. sırada yer alıyor.

Futbolun ve taraftarın ruhundan anlamayan ancak para ile satın aldıkları oyuncaklarını hunharca kullanan başkanlar ve kulüp sahipleri oldukça, onlara sonuna kadar karşı duracak ve takımlarına sahip çıkmaya devam edecek taraftarlar da olacak.

MÜKEMMELİ ARAYAN ADAM

EMRAH YOLAÇ

18 Ocak 1971'de, Santpedor' da doğdu.

Bir işçinin oğluydu ve zor bir hayat onu bekliyordu.

Lakabı **"Taha"** ydı.

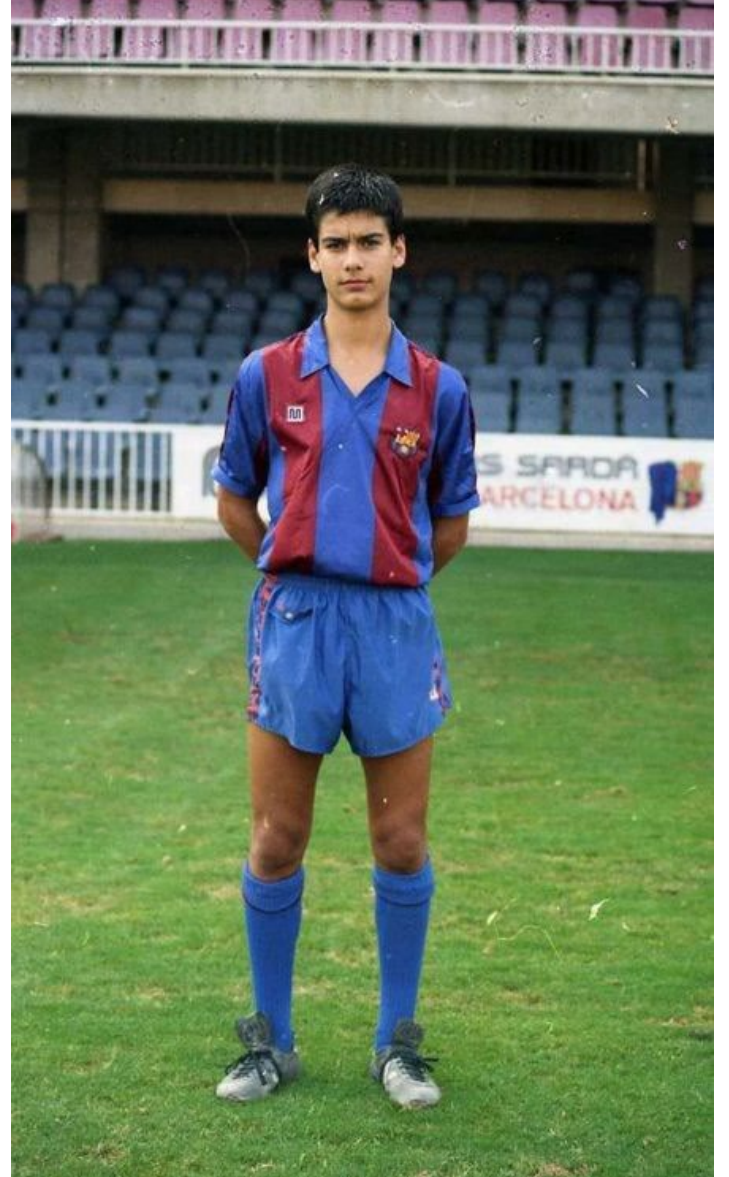
Katıksız bir Katalandı ve Katalan şiirlerinin sadık ve tutkulu bir okuyucusuydu.

Futbol kariyerine amatör olarak Gimnàstic de Manresa takımında başladı ardından 13 yaşında FC Barcelona'nın altyapı kulübü olan FC Barcelona B'ye geçti. Yaklaşık 6 yıl FC Barcelona'nın altyapısında oynadı, 1990 yılında profesyonel oldu. FC Barcelona ile La Liga'daki ilk maçında 16 Aralık 1990 tarihinde Cádiz CF ile oynadı. Defansif orta saha futboluyla öne çıktı, 1997 yılında José Mari Bakero'dan takım kaptanlığını devraldı. 1990-2001 yılları arasında FC Barcelona ile ligde 263, toplamda ise tam tamına 379 maça çıktı. 17 Haziran 2001 tarihinde Valencia CF oynanan lig maçıyla FC Barcelona kariyerini noktaladı.

FC Barcelona'dan ayrıldıktan sonra İtalya'ya geçerek Brescia Calcio ve AS Roma takımlarında oynadı. Ancak burada fazla başarılı olamadı ve sonrasında hayatı boyunca hiç unutmadığı

Nandrolon testinin pozitif çıkan sonucuna bağlı olarak 4 ay ceza aldı ve İtalya'daki kariyerine son verdi. İtalya kariyerinden sonra Katar'ın Al-Ahli ve Meksika'nın Dorados de Sinaloa takımlarında oynadıktan sonra futbol hayatını tamamladı.

Millî takımının formasını ilk olarak 21 yaşında iken 14 Ekim 1992 tarihli Kuzey İrlanda maçında giydi. 1992 Yaz Olimpiyatları, futbol kategorisinde altın madalya kazanırken, ülkesinin 1994 FIFA Dünya Kupası ve 2000 Avrupa Futbol Şampiyonası kadrolarında da yer aldı. 47 kere millî olup 5 gol attı. Ayrıca resmi olarak tanınmayan Katalonya'nın formasını da 7 kez giydi.

Futbolu bıraktıktan sonra 21 Haziran 2007'de FC Barcelona B'nin başına geçti, Frank Rijkaard'ın 2007-08 sezonunda kötü bir performans sergilemesiyle FC Barcelona başkanı Joan Laporta tarafından 8 Mayıs 2008'de FC Barcelona'nın başına getirildi. 5 Haziran 2008 tarihinde ise yeni takımıyla 2 yıllık sözleşme imzaladı. Barcelona ile La Liga'da ilk sezonunda çok başarılı bir yıl geçirdi, takımı 100'den fazla gol attı ve şampiyonluğa ulaştı.

İspanya Kral Kupası'nı Athletic Bilbao'yu 4-1 yenerek, UEFA Şampiyonlar Ligi'nde Manchester United'ı 2-0 yenerek, İspanya Süper Kupası'nı Athletic Bilbao'yu 2-1 ve 3-0'lık sonuçlarla geçerek, UEFA Süper Kupası'nı UEFA Kupası şampiyonu Shakhtar Donetsk'i uzatmalarda 1-0 yenerek, FIFA Dünya Kulüpler Kupası'nda yarı finalde Kuzey Amerika temsilcisi olan Meksika takımı Atlante'yi 3-1, finalde ise Güney Amerika

temsilcisi olan Arjantin takımı Estudiantes'i uzatmalarda 2-1 yenerek mücadele ettiği 6 turnuvada da şampiyon olan ilk teknik direktör oldu. Belki de bu yüzden ona **"bir antrenörden daha fazlası"** diyorlar.

27 Nisan 2012 itibariyle Barcelona'daki görevini bıraktı ve 16 Ocak 2013 tarihinde açıklanan anlaşmayla 2013-14 sezonundan itibaren Bayern Münih teknik direktörlüğüne getirildi.

Taha lakaplı PEP, teknik direktörlük kariyeri boyunca 3 kez La Ligayı, 2 kez Copa del Rey'i 3 kez Supercopa de España'yı 2 kez UEFA Şampiyonlar Ligini, 3 kez UEFA Süper Kupasını, 3 kez FIFA Dünya Kulüpler Kupasını, 2 kez Bundesliga'yı 1 kez Almanya Kupasını kazanmayı başardı.

Yukarıda saymaktan yorulduğumuz inanılmaz kariyerin sahibini, otoriteler, çağının ilerisinde,

rakiplerinden çok farklı diyerek tanımlıyorlar.

O aynı zamanda Arrigo Sacchi' nin Milan' ı dönüştürdüğü gibi Barcelona' yı "**futbolu sevmek için en güzel neden**" e dönüştüren adam.

Onu farklı yapan şey ise takıntılı, mükemmeli arayışı olduğu kadar, sayısız kupa ve şampiyonluk başarısına karşın hala yaptığı bazı hamlelere anlam veremeyenlerin olması ve bu hamleler her defasında işe yaradığında ise yine aynı kişilerin yine yanıldık, hoca haklıymış diyor olmaları belki de...

Bir diğer farklılığı ise doping cezasına çarptırılmış bir oyuncu durumunda kalması. 2001'de Brescia' da oynarken kendisinden alınan örneklerde

performans artırıcı madde nandrolona rastlanır. Avukatı Estiarte o günü şöyle hatırlıyor: "Kafamda onu nasıl teselli edeceğimi düşünüyordum ama bir araya geldiğimizde onu her zamanki gibi sakin, düşünceli ve takıntılı olduğunu gördüm. Paniğe kapılmamıştı, bir gün içinde erişebileceği tüm eski davaları araştırmıştı. Belli ki kaderini avukatların eline bırakmayacaktı. Davası başladı ve 2005'e kadar devam etti. Sonucunda tam 4 ay ceza aldı.

Cezası açıklandıktan sonra WADA, test örneklerinde belli bir sınıra kadar nandrolonun doping yapıldığına dair bir kanıt oluşturmayacağını, insan vücudunun mililitrede 9 nanogram kadar nandrolon üretebileceğine dair yeni bir bulguya ulaştıklarını açıkladı.

"Pep" de tahkime açtığı davayı 2007 sonunda kazandı. "Taha" temizlenmişti ama bu olay onun takıntısını değiştirmede. Ona göre federasyonun

da kararı tanınması gerekiyordu ve mücadeleye sonuna kadar devam etti.

Kusursuz olmak ayrıntılardan geçiyordu. 2009 Mayıs ayında "Taha" en büyük rakibi Mourinho'nun Real Madrid'ini 6-2 ile geçiyor, Chelsea'yi Şampiyonlar Liginden eliyor, finale çıkıyor, eş zamanlı olarak açtığı davayı kazanıp doping suçlamasını düşürüyor, en büyük takıntısı olan kusursuzluğa bir adım daha yaklaşıyordu.

Ekibi ile çalışma tarzı da ciddi biçimde sıra dışıydı. Yardımcıları ayrı, kendisi ayrı maç analizleri yapıyor, maç günü veya bir gün önce bir araya gelip bulguları tartışıyorlardı.

Mükemmeliyetçiliği ne saat, ne de sınır

tanıyordu. Örneğin 6-2 kazandıkları Real Madrid maçından önce, gece yarısı Messi'yi arayıp, tesislere çağırıyor, rakiplerini "sahte 9" stratejisi ile yeneceklerini tüm coşku ve tutkusu ile paylaşıyordu. Kusursuz bir takım yaratmak için en ufak ayrıntıyı düşünüyor, düşünüyor, düşünüyor.

Bayern Münih'teki yardımcısı anlatıyor: **"Siz ona ne anlatırsanız anlatın o, 32 dakikadan sonra futbola döner. Sizinle iletişim halindeymiş gibi yapar ama kafasında sistemler, taktikler, rakibin forveti, pozisyonlar dolaşmaya başlar."**

José Antonio Camacho anlatıyor: **"Milli takıma ne zaman gelse onu mistik biri olarak görüyordum. Sürekli bir şeyler düşünüyordu. Devamlı bir şeyleri analiz ediyordu. Neden kazandık, neden kaybettik, neden orada top kaybı yaptı... Bazen bu durum takıntı seviyesini bile aşıyordu."**

Futbola bu denli tutkuyla bağlı olan, obsesif biri haline gelen hoca, şöyle diyordu: "Futbol görüşümü şekillendiren, fikirlerime yön veren üç isim var: Johan Cruyff, Carles Rexach ve Juan Manuel Lillo".

Meksika'da hocalığını yapan Lillo'nun çalıştırdığı Almeria'yı 8-0 yendikten sonra akıl hocasına kendi elleriyle canavar yarattın dercesine **"Eserini görüyor musun?"** diyordu. Hocası Lillo ise mutluluğunu göstermek için büyük bir gururla **"Esas sen eserini görüyor musun?"** diyordu ancak 8-0 sona eren Almeria-Barcelona maçı Lillo'nun kovulmasına ve teknik direktörlük kariyerinin sona ermesine sebep oluyordu.

"Taha" başarı için yaşıyor, Txiki Begiristain'in La

Masia Koordinatörlüğü'nü teklif ettiği akşam yemeğinde o, 3'üncü lige düşmüş Barcelona B'yi istiyordu. Begiristain, **"Delirmiş olmalısın. Orada kazanma şansın yok. As takımın şampiyon olma şansı, Barcelona B'nin 2 B'ye çıkma şansından çok daha fazla. Teklif ettiğimiz iş çok daha iyi. Finansal olarak da. O takımı kurtaracağım diye kendini yakabilirsin"** dese de aldırıyor, işi alıyordu. O bu nedenle yenilikçi, mucit, çılgınca denemeler yapan kendine özgü biridir.

O Barcelona'dır, Katalonya'nın asi ve isyankar ruhudur.

O, Generalitat'ın balkonundan kaldırdığı Avrupa Kupası ile halka Katalanca **"Ja la teniu aquí"** yani **"İşte başardınız"** diyerek kasti olarak

Katalan Başkanı Josep Tarradellas'ın Franco'nun ölümünün ardından, on yıllar boyu süren Fransa sürgününden yaşlı bir adam olarak Barcelona'ya dönüşünde söylediği efsanevi "Ja soc aquí" "işte buradayım" sözünün yankısını yaparak anmasıyla farklı bir halk kahramanıdır.

İşine âşıktır, tutkusu futboldur.

Daha fazla uzatmadan sözü kendisine bırakalım...

"Dizilimler, teknik, taktik, fiziksel hazırlanma, hücum ve defans gibi kavramların tamamı yapay ve uydurmadır. Hepsi bir bütündür. İnsanların bu terimleri kullanma sebebi, kullandıkları kavramları elle tutulur somut bir şey haline getirme isteğidir. Kısaca olmayan şeyleri kontrol etme isteği"...

1982'de Camp Nou'da Osasuna ile karşılaşan Barcelona'yı ilk defa izlediğinde: *"Bir gün bu sahada olabilmek için milyonlar verirdim"...*

Özleminden ağlayan annesine: *"Anne bak! Her gün bu pencereyi açıp Camp Nou'yu görebileceğim".*

Gençlere verdiği bir konferanstan:

"Eğer kabul ederseniz benden sizlere küçük bir tavsiye.

Bugüne kadar yaptıklarınız önemli değil.

Benim en büyük şansım içimde yaşayan o küçük tutkuyu bulmuş olmamdı.

Ben Katalonya adlı ülkenin küçük bir kasabasında doğdum.

Katalonya'nın başkenti Barcelona'ya 70km uzakta bir kasabaydı.

Ben çok çok küçükken bir futbol topu geldi ve ayağıma çarptı.

Ve o an beni şekillendirdi.

O an kendi kendime dedim ki "Ben hayatımı buna adanmak istiyorum."

Sadece o an top bana çarptığı için değil.

O an kendi özgürlüğümü bulmuştum. Bu benim.

O top benim kaderimdi ve onun tutkusuyla yaşadım.

Şimdi gençlere sesleniyorum:

Ailelerinizi, kardeşlerinizi, arkadaşlarınızı dinlemeyin.

Geceleri yatağa girdiğinizde, ışığı kapatıp, yastığa kafanızı koyduğunuzda yalnız kalırsınız.

İşte o zaman gerçekten ne yapmak istediğinizi anlarsınız.

O an her şeyin anahtarıdır.

İçini duygularınızla dolduramadığınız bir hayatı sürdürebilmek, böyle bir işte çalışmak zordur.

Ben bunu anladığım için şanslıyım.

Ben çocukken babam duvar ustasıydı ve onunla çalışmak zorundaydım. "Gel bana yardım et ve yaptıklarımı temizle" derdi. Sıkılıyordum ama biliyordum ki eğer duvarcı ustası olmak isteseydim en iyi duvar ustası olurum. Bana bir faydası olmazdı, neden mi? Çünkü ben duvar ustası olmayı istemiyordum, başka bir şeyi seviyordum...

Çoğu kez ne istediğini bulmak, anlamak kolay değildir. Kültür, eğitim bunun için vardır. Günlük öğrenme bunun için vardır. Her şeyden biraz

tadarsın. Ta ki bir gün şunu söyleyene kadar: "Buldum!" İşte hayat o zaman çok daha basittir.

Barcelona'da iken en büyük özelliğim mütevazılığımı.

İnsanlar beni seçilmiş olarak nitelendirdiler, aslında bu benim başarımdır. "B" takımına koçluk yapıyordum ve bir gün kulüp başkanı beni aradı. Başkasını da arayabilirdi. O kişi benden daha iyi ya da daha kötü sonuçlar alabilirdi. Ben çok şanslıydım, tutkumu küçük yaşta buldum. Mükemmel oyunculara koçluk yapmak ise en büyük şansımı. Kariyerinizi bu oyuncular güzelleştiriyorlar. Bu kadar şanslı bir adam olmam bir yerlerde birilerini rahatsız ettiyse özür dilerim. Ama evet, her şey için çok şanslıydım...

O mükemmeli aramaktan hiç vazgeçmedi.

Onun adı...

Josep Guardiola.

BARCELONA

BAYERN MUNICH

TROPHY HAUL SINCE 2008-09

PEP GUARDIOLA

SAYILAR

MERT ARTUN

Premier Lig'de 2016-17 sezonu oldukça renkli başladı. İlk 2 haftaya baktığımızda beklentinin üzerindeki takımlar çok ilginç bir rekora imza atmış oldu. Premier Lig'e yeni gelen 3 takımın ilk 2 haftada aldığı puanlara baktığımızda rekor bu sezon kırıldı.

Middlesbrough, Burnley ve Hull City yaptıkları 6 maçta potansiyel 18 puanın 13'ünü toplayarak 1993'teki 11 puanlık rekoru tarihe gömdü.

Lige 1 yıllık aranın ardından dönen Hull, sezonun açılış maçında son şampiyon Leicester City'yi mağlup ettikten sonra ikinci haftada da Galler deplasmanında Swansea City'yi 2-0'lık skorla devirdi ve ilk 2 haftayı kayıpsız atlattı, hem de sezonun başlamasına az zaman kala istifa eden Steve Bruce'un ardından hocasız ve transfersiz başardılar bunu...

Uzun zaman sonra lige dönen Middlesbrough ise ilk hafta Stoke City ile 1-1 berabere kaldıktan sonra ikinci maçında, derbide Sunderland'i 2-1 yenmeyi başardı. Yine 1 yıllık aranın ardından Premier Lig'e dönen Burnley, ilk hafta evinde Swansea City'ye kaybetmişti ancak ikinci maçta Liverpool'u 2-0 yenerek hem sükse yaptı hem de rekorun kırılmasını sağladı.

İşte lige merhaba diyen 3 takımın ilk 2 hafta aldığı puanlarda ilk 5;

Season	Promoted teams (points won)	Cumulative points
2016/17	Burnley (3), Hull City (6), Middlesbrough (4)	13
1992/93	Blackburn (4), Ipswich (4), Middlesbrough (3)	11
1996/97	Derby (2), Leicester (4), Sunderland (4)	10
1997/98	Barnsley (3), Bolton (4), Crystal Palace (3)	10
2001/02	Blackburn (1), Bolton (6), Fulham (3)	10

Hull City aynı zamanda ligin yenisi olarak ilk 2 haftayı kayıpsız geçen ikinci takım olarak da tarihe geçti. Premier Lig'de daha önce bunu başaran takım 2001/02 sezonunda Bolton Wanderers olmuştu.

Premier League @premierleague · 11 dk.
Hull are just the second promoted club in #PL 🏆 history to win their opening two matches (after Bolton in 2001/02)
👤 Hull City

Premier League @premierleague · 2 dk.
At Burnley, Liverpool posted the highest possession figure for a losing side in the #PL 🏆 since records began (80.6%)

Burnley, Liverpool'u 2-0 yendi demişken o maçta da Premier Lig tarihinin en ilginç rekorlarından birisi kırıldı. İstatistikler tutulmaya başladığından beri Liverpool en yüksek yüzde ile topa sahip olmasına rağmen maçı kaybeden takım olarak tarihe geçti, %80.6.

Jose Mourinho dönemi ile orta saha oyuncusundan yeniden hücum hattına dönen Wayne Rooney, ligin ilk maçında Bournemouth deplasmanında attığı golle ligin bir rekoruna daha ortak oldu. Yakın zamanda da rekorun tek başına sahibi olacak gibi görünüyor.

Alan Shearer 260 Premier Lig golü ile en golcü isim ve Newcastle efsanesi Shearer'ın deplasmanda 87 golü var. Rooney'in Bournemouth maçındaki golü de onun Premier Lig'deki 87. deplasman golü olarak kayıtlara geçti. Vitality stadyumunda ilk kez gol sevinci yaşayan United golcüsünün ligde gol atmadığı stad sayısı da 9'a düşmüş oldu. Bu sezon bu sayıyı 3 stad daha eksiltebilir. Stoke City'nin Britannia, Burnley'in Turf Moor ve Swansea City'nin Liberty stadyumları Rooney'in golünü henüz görmeyen mabedler.

Rooney'in en sevdiği stad olan St.James's Park bu sezon Newcastle Championship'te olacağı için nadasa bırakıldı. 11 maçta 8 golü var Wayne'in Saksagañnlara karşı deplasmanda.

Boleyn Ground da bu sezon tarih oldu ve West Ham'ın Olimpiyat stadına taşınması ile Rooney için 9 maçta 7 golde kaldı. İşte Rooney'in 218 maçta 87 gollük Premier Lig deplasman serüveni;

Away stadium	Matches	Goals
Anfield	12	2
Bloomfield Road	1	0
Bramall Lane	1	2
Boleyn Ground	9	7
Britannia Stadium	6	0
Cardiff City Stadium	1	1
Carrow Road	2	0
City of Manchester/Etihad Stadium	10	5
Craven Cottage	9	4

Dean Court	1	1
DW/JJB Stadium	7	3
Elland Road	2	2
Emirates Stadium	10	3
Ewood Park	7	2
Fratton Park	6	4
Goodison Park	10	3
Highbury	4	1
KC Stadium	3	2
King Power Stadium	3	1
Liberty Stadium	5	0

Loftus Road	5	1
Madejski Stadium	3	3
Maine Road	1	0
Molineux Stadium	3	0
Old Trafford	2	0
Pride Park	1	0
Reebok Stadium	5	6
Riverside Stadium	6	1
Selhurst Park	4	1
St Andrew's	7	1
St James' Park	11	8
St Mary's Stadium	5	2
Stadium of Light	9	3
Stamford Bridge	12	4
The Hawthorns	6	3
The Valley	4	2
Turf Moor	2	0
Villa Park	13	3
White Hart Lane	10	6
Total	218	87

• Yazımız yayına hazırlandığında sezonun sadece ilk 2 maçı geride kalmış ve tarih 23 Ağustos 2016'yı gösteriyordu.

İrlandalı veteran kaleci Shay Given 1996'dan beri Premier Lig'de forma giyiyor ve sonunda ilginç bir rekorla tarihe geçti. Everton maçında Leighton Baines'in kullandığı penaltı önce kaleci Given'a daha sonra direğe daha sonra yeniden Given'a çarparak ağlara gitti ve deneyimli file bekçisi 40 yaş 129 gün ile Premier Lig tarihinin kendi kalesine gol atan en yaşlı oyuncusu ünvanını aldı. Bu sezon kaleci Butland'ın sakatlığı nedeni ile forma bulan Given'ın kariyerinde 449 Premier Lig maçı var. Bu golün bir diğer ilginç özelliği ise Shay Given'ın ikinci kendi kalesine golü olması, ilkini de 2007'de yine bir Everton maçında kendi ağlarına göndermişti.

Transfer döneminin son gününde resmileşti Manchester City kalecisi Joe Hart'ın İtalya'ya transferi. Şehir olarak Torino'yu seçen Hart tabii ki Buffon varken Juventus'u değil şehrin diğer takımını tercih ederek Torino'ya bir yıllık kiralık olarak katıldı. İtalya'da forma giyecek 35. Britanyalı olacak İngiltere milli takım kalecisi ancak onu bu 35 oyuncudan ayıran en büyük özellik Serie A'da forma giyecek olan ilk kaleci olması.

FIRST ENGLISH GOALKEEPER TO PLAY IN SERIE A EVER

 Squawka
More Than The Score

Sezona sürpriz Hull City yenilgisi ile başlayan son şampiyon Leicester City, sezonun ikinci maçında da Arsenal ile golsüz berabere kalmıştı. Tilkiler sezonun ilk galibiyetini 3. haftada aldı, Swansea City'yi 2-1'lik skorla geçtiler. Bu galibiyet kurt hoca Claudio Ranieri'nin Premier Lig kariyerindeki 100. galibiyeti olarak kayıtlara geçti. Ranieri bu 100 galibiyetin 24 tanesini Leicester'ın başında diğer 76 tanesini ise Chelsea'nin başında elde etti.

Deneyimli golcü Jermain Defoe'yi bir süredir Premier Lig'de Sunderland forması ile izliyoruz. Defoe ligin 3. haftasında Southampton maçında penaltıdan bulduğu golle Premier Lig kariyerindeki 145. golünü atmış oldu ve en golcüler sıralamasında Fenerbahçeli Robin van Persie'yi geride bırakarak 10. basamağa oturdu. West Ham United, Tottenham, Portsmouth ve son olarak Sunderland forması giyen 34 yaşındaki golcü Sunderland forması ile ligde 52 maçta 21 gol üretti.

Gençlere pek şans vermemesi ile tanınan Portekizli teknik adam Jose Mourinho, Manchester United'ın başına geçince mecburen elinde bir sürü genç oyuncu buldu, bir kısmını kiralayan bir kısmını satan Jose eli mahkum geçen sezonun flaş ismi Rashford'u takımdan kesemedi. Marcus Rashford'da Hull City deplasmanında oyuna girdi ve son dakikada golünü attı ve takımına 3 puanı getiren isim oldu. Bunları neden mi anlatıyoruz, çünkü bu golle Rashford 18 yaş 300 gün ile Mourinho yönetiminde Premier Lig'de gol bulan en genç oyuncu ünvanını kaptı bile...

Fark yaratan, takıma futbol karakterini aşılayan teknik direktörler uzun vadede başarılı olmaya mahkumdur. Pek sevilme de Tony Pulis bu tip teknik adamlardan birisi. Stoke City'yi vasat üstü bir takım haline getirdikten sonra kısa süreli bir Crystal Palace mucizesine imza attı ve şu sıralarda WBA'nın başarısı için takımında 2. sezonunu geçiriyor. Pulis'i bu sayfaya taşıyan şey ise ligin en çok gol yiyen takımlarından birisini alıp adam etmesi. Pulis göreve geldikten sonra West Bromwich Albion 23 maçta gol yemedi. Bu süreçte daha fazla maçta gol yemeyen sadece 2 takım var Premier Lig'de. 25 maçta Manchester United ve 27 maçta Arsenal.

James Milner'in ilginç serüveni devam ediyor. Liverpoollu oyuncu kariyerinde 42. kez bir Premier Lig maçında gol attı. 1-1 biten Tottenham maçında penaltıdan bulunduğu golle takımının skoru değiştiren tek isimiydi. Onun bu istatistiğini ilginç yapan şey ise Milner gol attığı zaman takımlarının hiç kaybetmemesi. Milner'in formasını giydiği takımlar bu 42 maçta 34 galibiyet ve 8 beraberlik aldı. Bu alanda rekor ise kısa bir dönem ülkemizde Ankaragücü forması ile de izlediğimiz Darius Vassell'de, 46 maç.

Jamie Vardy, Swansea maçı ile bu sezonun hesabını açtı. Yıldız golcü attığı golle Leicester City forması ile 30. Premier Lig golüne ulaştı. Tilkiler için Premier Lig'de 30 ve üzeri gol atan sadece 3 isim var. 33'er golle Muzzy İzzet ve Emile Heskey ile Jamie Vardy. Kuşkusuz kısa süre içinde Vardy bu listenin zirvesine yerleşir. Bakalım Riyad Mahrez (22 gol) arkayı ne zaman dörtleyecek...

PREMIER LİG

	TAKIM	O	G	B	M	A	Y	AV	PUAN
1	Manchester City	4	4	0	0	11	4	+7	12
2	Chelsea	4	3	1	0	9	4	+5	10
3	Manchester United	4	3	0	1	7	3	+4	9
4	Tottenham	4	2	2	0	7	2	+5	8
5	Liverpool	4	2	1	1	9	7	+2	7
6	Arsenal	4	2	1	1	8	6	+2	7
7	Hull City	4	2	1	1	5	3	+2	7
8	Everton	3	2	1	0	4	2	+2	7
9	Middlesbrough	4	1	2	1	4	4	0	5
10	Watford	4	1	1	2	7	8	-1	4
11	Crystal Palace	4	1	1	2	3	4	-1	4
12	West Bromwich	4	1	1	2	2	3	-1	4
13	Swansea City	4	1	1	2	4	6	-2	4
14	Bournemouth	4	1	1	2	3	5	-2	4
15	Burnley	4	1	1	2	3	5	-2	4
16	Leicester City	4	1	1	2	4	7	-3	4
17	West Ham United	4	1	0	3	5	9	-4	3
18	Southampton	4	0	2	2	3	6	-3	2
19	Sunderland	3	0	1	2	3	5	-2	1
20	Stoke City	4	0	1	3	2	10	-8	1

CHAMPIONSHIP

	TAKIM	O	G	B	M	A	Y	AV	PUAN
1	Huddersfield Town	6	5	1	0	9	4	+5	16
2	Newcastle United	6	4	0	2	10	4	+6	12
3	Barnsley	6	4	0	2	14	9	+5	12
4	Birmingham	6	3	2	1	8	5	+3	11
5	Norwich City	6	3	2	1	9	7	+2	11
6	Fulham	6	3	2	1	7	5	+2	11
7	Queens Park Rangers	6	3	1	2	9	6	+3	10
8	Brentford	6	3	1	2	7	4	+3	10
9	Bristol City	6	3	1	2	9	7	+2	10
10	Nottingham Forest	6	3	1	2	13	13	0	10
11	Reading	6	3	1	2	7	9	-2	10
12	Wolverhampton Wanderers	6	2	3	1	8	5	+3	9
13	Brighton & Hove Albion	6	2	2	2	8	6	+2	8
14	Burton Albion	6	2	2	2	11	10	+1	8
15	Ipswich Town	6	2	2	2	7	7	0	8
16	Sheffield Wednesday	6	2	2	2	5	7	-2	8
17	Aston Villa	6	1	3	2	7	7	0	6
18	Cardiff City	6	1	2	3	6	9	-3	5
19	Derby County	6	1	2	3	1	5	-4	5
20	Rotherham United	6	1	2	3	5	14	-9	5
21	Wigan Athletic	6	1	1	4	9	10	-1	4
22	Leeds United	6	1	1	4	5	10	-5	4
23	Preston North End	6	1	0	5	4	7	-3	3
24	Blackburn Rovers	6	0	2	4	5	13	-8	2

EFL

LEAGUE ONE

	TAKIM	O	G	B	M	A	Y	AV	PUAN
1	Bolton Wanderers	7	4	3	0	10	6	+4	15
2	Scunthorpe United	6	4	1	1	17	7	+10	13
3	Bradford City	7	3	4	0	9	5	+4	13
4	Fleetwood Town	7	3	3	1	12	7	+5	12
5	Millwall	7	3	3	1	13	11	+2	12
6	Peterborough United	7	3	2	2	15	10	+5	11
7	Bury	7	3	2	2	12	8	+4	11
8	Northampton Town	7	2	5	0	8	5	+3	11
9	Port Vale	7	3	2	2	9	8	+1	11
10	Gillingham	7	3	2	2	11	13	-2	11
11	Oxford United	7	3	1	3	8	8	0	10
12	Sheffield United	7	3	1	3	9	11	-2	10
13	Charlton Athletic	6	2	3	1	9	7	+2	9
14	Chesterfield	7	2	2	3	9	9	0	8
15	Milton Keynes Dons	7	2	2	3	8	10	-2	8
16	Swindon Town	6	2	2	2	6	8	-2	8
17	Oldham Athletic	7	1	4	2	4	7	-3	7
18	Shrewsbury	7	2	1	4	8	12	-4	7
19	Bristol Rovers	5	1	2	2	7	9	-2	5
20	Walsall	6	1	2	3	7	10	-3	5
21	AFC Wimbledon	7	1	2	4	8	12	-4	5
22	Southend United	7	1	2	4	6	13	-7	5
23	Coventry	7	0	4	3	3	8	-5	4
24	Rochdale	7	0	3	4	6	10	-4	3

EFL

LEAGUE TWO

	TAKIM	O	G	B	M	A	Y	AV	PUAN
1	Plymouth Argyle	7	5	0	2	8	6	+2	15
2	Portsmouth	7	4	2	1	11	5	+6	14
3	Luton Town	7	4	1	2	15	7	+8	13
4	Doncaster Rovers	7	4	1	2	15	8	+7	13
5	Colchester	7	4	1	2	13	10	+3	13
6	Crewe Alexandra	7	3	3	1	10	8	+2	12
7	Morecambe	7	4	0	3	10	12	-2	12
8	Leyton Orient	7	3	2	2	11	8	+3	11
9	Carlisle United	7	2	5	0	9	7	+2	11
10	Mansfield Town	7	3	2	2	7	7	0	11
11	Grimsby Town	7	3	1	3	15	12	+3	10
12	Stevenage	7	3	1	3	14	14	0	10
13	Barnet	6	2	3	1	6	4	+2	9
14	Hartlepool United	7	2	3	2	12	16	-4	9
15	Blackpool	7	2	2	3	9	7	+2	8
16	Accrington Stanley	7	2	2	3	10	11	-1	8
17	Notts County	7	2	2	3	9	11	-2	8
18	Crawley Town	7	2	2	3	6	10	-4	8
19	Cheltenham Town	7	1	4	2	7	7	0	7
20	Newport County	6	1	3	2	9	10	-1	6
21	Exeter City	7	2	0	5	6	11	-5	6
22	Wycombe Wanderers	7	1	2	4	6	13	-7	5
23	Yeovil	7	1	1	5	5	12	-7	4
24	Cambridge United	7	0	3	4	4	11	-7	3

EFL

PREMIER LİG

	TAKIM	O	G	B	M	A	Y	AV	PUAN
1	Celtic	4	4	0	0	15	5	+10	12
2	Hearts	5	3	1	1	11	5	+6	10
3	Rangers	5	2	2	1	7	9	-2	8
4	Ross County	5	2	1	2	7	7	0	7
5	St. Johnstone	5	2	1	2	7	7	0	7
6	Dundee FC	5	1	3	1	6	5	+1	6
7	Aberdeen	5	1	3	1	4	6	-2	6
8	Motherwell	5	1	2	2	5	6	-1	5
9	Hamilton	5	1	2	2	5	7	-2	5
10	Kilmarnock	5	1	2	2	5	7	-2	5
11	Inverness CT	5	1	1	3	6	12	-6	4
12	Partick Thistle	4	1	0	3	4	6	-2	3

CHAMPIONSHIP

	TAKIM	O	G	B	M	A	Y	AV	PUAN
1	Hibernian	5	5	0	0	11	2	+9	15
2	Queen of South	5	4	1	0	11	3	+8	13
3	Raith Rovers	5	3	1	1	9	5	+4	10
4	Dundee United	5	2	2	1	9	5	+4	8
5	Falkirk	5	2	1	2	5	5	0	7
6	Dumbarton	5	1	1	3	5	7	-2	4
7	Ayr United	5	1	1	3	4	11	-7	4
8	Dunfermline Athletic	5	1	0	4	6	11	-5	3
9	Morton	5	0	3	2	4	9	-5	3
10	St. Mirren	5	0	2	3	4	10	-6	2

İRLANDA PREMIER LİG

	TAKIM	O	G	B	M	A	Y	AV	PUAN
1	Dundalk	23	18	1	4	51	15	+36	55
2	Cork City	22	14	6	2	38	10	+28	48
3	Derry City	26	13	9	4	36	20	+16	48
4	Shamrock Rovers	25	14	4	7	35	20	+15	46
5	Sligo Rovers	25	10	7	8	32	29	+3	37
6	St Patrick`s Athletic	25	10	4	11	30	29	+1	34
7	Bohemians	25	9	5	11	24	28	-4	32
8	Galway United	25	8	7	10	29	29	0	31
9	Bray Wanderers	26	8	6	12	23	34	-11	30
10	Finn Harps	23	6	5	12	17	38	-21	23
11	Wexford Youths	25	5	3	17	24	48	-24	18
12	Longford Town	26	1	7	18	20	59	-39	10

K. İRLANDA PREMIER LİG

	TAKIM	O	G	B	M	A	Y	AV	PUAN
1	Crusaders FC	7	5	2	0	17	4	+13	17
2	Ards FC	7	4	1	2	11	8	+3	13
3	Linfield FC	6	3	3	0	12	4	+8	12
4	Coleraine FC	6	3	2	1	11	7	+4	11
5	Ballymena United	7	3	2	2	16	18	-2	11
6	Glenavon FC	6	3	1	2	11	10	+1	10
7	Dungannon Swifts	7	2	2	3	11	10	+1	8
8	Cliftonville	6	2	1	3	11	11	0	7
9	Portadown FC	6	2	0	4	8	9	-1	6
10	Glentoran FC	6	2	0	4	3	9	-6	6
11	Ballinamallard United	7	1	1	5	7	13	-6	4
12	Carrick Rangers	7	1	1	5	6	21	-15	4

GALLER PREMIER LiG

	TAKIM	O	G	B	M	A	Y	AV	PUAN
1	The New Saints	6	6	0	0	27	3	+24	18
2	Connahs Quay	6	3	3	0	6	2	+4	12
3	Bangor City	6	4	0	2	10	8	+2	12
4	Rhyl	6	3	1	2	7	15	-8	10
5	Bala Town	6	2	3	1	4	3	+1	9
6	Carmarthen Town	6	2	2	2	7	6	+1	8
7	Llandudno FC	6	2	2	2	3	6	-3	8
8	Newtown	6	1	3	2	6	6	0	6
9	Cefn Druids	6	1	3	2	5	5	0	6
10	Aberystwyth Town	6	2	0	4	4	12	-8	6
11	Airbus UK	6	1	0	5	4	12	-8	3
12	Cardiff MU	6	0	1	5	2	7	-5	1

PREMIER LIG

Türkiye

ADAFUTBOLU

www.adafutbolu.com